

Uvodnik	2
Mi, ledinci	4
Oni, profesorji	8
Kaj dogaja	10
Otvoritev Kulturne pomladi Menjaj branje in sanje	
Sredica	13
A si ti tut na Ledino padu? Kaj početi med poletjem? Dan z junaki 3. nadstropja Tebi, ki te politika dolgočasi, EU pa še bolj Fehtarji smo fehtarji, to nam je v krvi!	
Kviz za profesorje	26
Kolumb bi bil ledinec	28
Kjer se vzhod sreča z zahodom ... Kaj imajo vafliji s politiko? Po dolini reke Loare in še malo naokrog	
Dobri, boljši, ledinci	36
Lučka Leben Žiga Savšek	
Horoskop	40
Kratko, sladko	42
Hitre novice Zakaj si glasoval za svojega naj profesorja? Izjave profesorjev	
Liter@ura	46
Vezana zgodovina Fant, ki mu vse zdrkne iz rok Le knjiga Parfume (Chanel No. 5)	
Križanka	53
Dan športa	54
Kolofon	56

Uvodnik

BESEDILO:
Maruša Tomažević

Dragi bralci! V rokah držite letošnjo drugo in zadnjo izdajo Mladike. Jaz pa spet pišem uvodnik. Ker so glavna jed seveda dela naših novinarjev, fotografov, pisateljev, grafičnih oblikovalcev in drugih nadobudnih ledincev, bom z uvodno besedo jedrnata in hitra. Upam, da se pri branju pozabavate, kaj novega izveste in z nami delite ljubezen do Ledine. Preden pa kaj dobrega pride na spored, so po navadi na vrsti reklame.

1. scena

Poletna noč na peščeni obali, na obzorju zahaja sonce. Slišati je glasbo v ozadju. Napovednik: »Naj se vaša avantura začne. Lajf je kratek, dva meseca počitnic pa še krajša. Poskrbite, da bodo vaše počitnice nepozabne, in si dajte duška na rajskem oddihu. Naj bodo lasje slani, noč dolga in žurka glasna. Več informacij najdete na našem Instagram profilu @veselica_radar«

2. scena

Dijaki stojijo pred kamero, ozadje se spreminja (feat. Mean girls). Novinar: »Zakaj Ledina?«
Dijakinja: »Slišala sem, da je na Ledini velik tipov.«
Dijak: »Na informativnih sem slišal, da v tajništvu dajejo bonbone, pa sem se vpisal na Ledino!«
Dijakinja: »Zaradi rib in rastlin.«
Dijak: »Zagotovili so mi, da ima Ledina eksotične živali.«
Dijak: »Slišal sem, da ima Ledina plažo na strehi pa hudo telovadnico.«

3. scena

Princ brez majice na konju jezdi po ulici. Avtomobili trobijo, ljudje ga slikajo s telefoni. Konj se obrne in prijezdi na ledinsko parkirišče.

»Močnejši od klopotanja kopit je edino vonj po pravem moškem. Poglejte mojega konja. Poglejte mene. Si želite, da bi bili jaz? Nemogoče. Lahko pa dišite kot jaz. Kupite Old Spice danes in občutite konjsko moč! Postanite del legende. Postanite princi ledinci.«

Prijetne počitnice želim! Naj se ne končajo. Uživajte, imejte se radi, če pa gre kaj postrani, imamo za vas SOS account za lepše življenje: @ledinski.cucki!

ledinski.cucki

24

posts

937

followers

1,073

following

Ledinski kužki

Saj veš, kaj pravijo: Dolg rep, majhen lu ...

Širimo ljubezen in dlako ❤️

Big brother izpod nog

Following ▾

Message

TINKARA KNEZ, 1. F

Talking Tom ali Pou?

Definitivno Pou, všech mi je njegovo oglašanje in pa lahko ga rediš.

Kok benčas (bench press)?

Tega pa ne bi vedla.

Najljubša beseda?

»Dovolim«, sploh če pride iz maminih ust.

Katero pesem zapoješ na karaokah?

Jančijevo Sobo 102

Kako bi poimenovala novo vrsto živali ali dišeče sveče ali nov otok?

Nova vrsta živali bi bli gaserji, dišeča sveča bi se imenovala vonjave mokrega dežja, otok pa Antigimnasium.

Kaj je tvoj najnovejši strah?

Po novem so mi krave, po možnosti tiste glasne, zelo strašljiva bitja.

Citat, ki ti je spremenil svet?

Fill your own cup, and let them fall in love with overflow. (HS)

VID STROJAN, 1. B

Talking Tom ali Pou?

Talking Tom

Kok benčas (bench press)?

40 kg

Najljubša beseda?

Bog

Katero pesem zapoješ na karaokah?

My type (Saint Motel)

Kako bi poimenoval novo vrsto živali ali dišeče sveče ali nov otok?

Žival: Vidov (poimenovan po men), dišeča sveča: Liverpool, otok: Vidondas (zveni zanimiu)

Kaj je tvoj najnovejši strah?

Tmno globoko morje

Citat, ki ti je spremenil svet?

V očeh boga si ali ime ali pa številka.

TJAŠA GRADIŠAR, 2. G

Talking Tom ali Pou?

Pou, ker ima take luškane učke.

Kok benčoš (bench press)?

Več kokr usi fantje v klasu.

Najljubša beseda?

Puli

Katero pesem zapoješ na karaokah?

Poletje v školjki

Kako bi poimenovala novo vrsto živali ali dišeče sveče ali nov otok?

Nov otok: Avtizem. Da bi sošolci končno najdli svoje mesto.

Kaj je tvoj najnovejši strah?

Odgovarjat na ta vprašanja.

Citat, ki ti je spremenil svet?

Ne verjamem v citate.

ALJAŽ MARAŽ, 2. E

Talking Tom ali Pou?

Tom

Kok benčoš (bench press)?

Zaenkrat 80

Najljubša beseda?

Bel kruh

Katero pesem zapoješ na karaokah?

Prihaja Nodi

Kako bi poimenoval novo vrsto živali ali dišeče sveče ali nov otok?

Maržček je kosmt kuščar s trikotno glavo.

Kaj je tvoj najnovejši strah?

Nemščina

Citat, ki ti je spremenil svet?

Lajf je kocka brez robov.

KAJA RUZZIER, 3. E

Talking Tom ali Pou?

Definitivno Taking Tom, pač js sm bla zaljubljena v njega in ga zelo skrbno preživljala.

Kok benčas (bench press)?

Ne bencham, tako da ne vem.

Najljubša beseda?

Ena s seznama lepih besed je eter, kar pomeni vs prostor okoli nas in tudi v nas.

Katero pesem zapoješ na karaokah?

Kkšno staro slovensko (Marina al pa Slovenskega naroda sin), včasih pa All of me

Kako bi poimenovala novo vrsto živali ali dišeče sveče ali nov otok?

Neko vrsto posebnih miši bi poimenovala matkoti.

Kaj je tvoj najnovejši strah?

Pri oknu so se mi zaredil smrdljivci in me je tok strah, kok hitr se razmnožujejo. Pač usakič k enga vržem vn, pridejo trije novi.

Citat, ki ti je spremenil svet?

What if everything works out? pa Zakaj ne?

JAN KLEMENČIČ, 3. B

Talking Tom ali Pou?

Talking Tom (ker je biu slovenski)

Kok benčas (bench press)?

170–180

Najljubša beseda?

Arne

Katero pesem zapoješ na karaokah?

Mandi Nishtulla ft. Bes Kallaku – Sarile

Kako bi poimenoval novo vrsto živali ali dišeče sveče ali nov otok?

paño/sirček/NK Krim

Kaj je tvoj najnovejši strah?

Plešavost

Citat, ki ti je spremenil svet?

Budi kao staklo, kad te lome, ti jih seci.

MILA IVANA MERMOLJA, 4. C

Talking Tom ali Pou?

Pou asf, jsm plačala 2 evra za ta shit.

Kok benččas (bench press)?

Niko Kastelic

Najljubša beseda?

Sponk

Katero pesem zapoješ na karaokah?

Kilo dole kilo gore – Mile Kitić

Kako bi poimenovala novo vrsto živali ali dišeče sveče ali nov otok?

Splonker

Kaj je tvoj najnovejši strah?

Hodt ponoči sama domou.

Citat, ki ti je spremenil svet?

Vmes ni nič – si dober ali pa slab. Mi smo bli nekje vmes.

LUKA DAŠIČ ZVONAR, 4. B

Talking Tom ali Pou?

Pou (brez pomislekou)

Kok benččas (bench press)?

115 kg

Najljubša beseda?

Ni primerno.

Katero pesem zapoješ na karaokah?

Gunce afno (Gojko "Hitmacher" Ajkula)

Kako bi poimenoval novo vrsto živali ali dišeče sveče ali nov otok?

:(

Kaj je tvoj najnovejši strah?

Brez strahu

Citat, ki ti je spremenil svet?

Kdor ne riskira, ne profitira.

Profesorji pripovedujejo: Vzorno v poletje

BESEDILO:

Anaisa Sterle Laignel

FOTO:

Manca Mahnič

Med kuhanjem v majski vročici zaključevanja šolskega leta človek hitro pozabi, da je med turobnimi tedni z glavo v zvezkih zunaj dejansko zametek tistega opevanega, sončnega, težko pričakovanega časa: poletja. Ki že napoveduje, da se bližajo topli večeri v dobri družbi, da bo vonj po hofer štručkah zamenjal vonj po žaru in da rdeče packe na papirju ne bodo popravki zaradi manjkajočih vejic, temveč zgolj dobrovoljni ostanki ajvarja na babičinem krožniku. Takole zasanjani pa dijaki nismo edini, ki čakamo, da nam poletni vetrc odpre vrata svobode in se lahko za dva meseca uspešno izledinimo, saj lahko ob kakšni okenski polici zagledamo tudi po prostosti hrepenečega profesorja in po možnosti skupaj zremo v mistično daljavo, nekam čez ljubljanske strehe, maturo in popravljalne roke, ter si predstavljamo svoj veličastni pobeg na počitnice.

Kam pobegniti?

Še posebej daleč čez obzorje gleda znameniti namizni varuh maturitetne tišine in mojster taj čija ledinskega podstrešja, profesor Peter Prhavic. Malo potem ko maj prvič zaveka, namreč že išče letalske karte za ... Še sam do zadnjega trenutka ne ve kam, a najverjetneje ven iz Evrope. Na seznamu zelenih lokacij ima rahlo gričevnat Butan, idilično Severno Korejo in miroljuben Jemen. Stran od slednjih dveh ga na žalost drži politika.

Še sreča, da težavna politika zaenkrat še ne zapira za naš mali podalpski narod skoraj svetih vrat Hrvaške, saj medtem ko profesor psihologije in strastni avanturist kupuje karte za na drugi konec sveta, seznam nujnih potrebščin za na slovensko kvazi kolonijo (otok Krk) sestavlja profesorica Tamara Možina Artač. Ta pa ni edina, ki je na vrh seznama uvrstila sončno kremo in kopalke, saj ima tudi profesorica Anka Novak Čehajić morje za neizogibno etapo svojega počitniškega toura, kjer rutinsko opravi oddih ob valovih, nato pa jo ta za razliko od pravega toura pelje še čez Rokavski preliv, kjer v Londonu dva tedna spremlja nadobudne udeležence tečajev angleščine na boarding schoolsih.

Kako je bilo prej?

Dijaški poletni čas in sedanjost se za profesorico Zdenko Serušnik ne razlikujeta kaj dosti. Sicer se je nekoliko pozneje lotila daljših potovanj, vedno pa se je najraje naužila slovenskih krasot, kot so Bled, Bohinj in Pohorje, ter uživala v spokojnosti polnjenja časa s pisano besedo. Njeno ljubezen do poletnega branja deli tudi sodelavka iz kabineta za angleščino Novak Čehajić. Obema je skupno tudi to, da sta se med počitnicami preizkušali v raznovrstnih delih, njihov pomen pa jezikoslovka še posebej poudarja: »Če nič drugega, izveš, česa ne želiš delati.« To je seveda precej relevanten nasvet, če upoštevamo, da je kakršna koli informacija o možnostih za prihodnost za zmedenega gimnazijca pomembna. Kako bi človek sicer izvedel, da se tehnika vaje telefonskih klicev in sestavljanja logičnih mrež različnih možnosti za dialog ne bo ravno obnesla v stikih z javnostjo? Še sreča, da obstaja toliko različnih del, ki šole odrešenemu odpirajo lov na izkušnje, v zameno za te pa lahko dijak s svojimi veščinami preseneti celo delodajalca, kot je to s svojim odličnim odnosom s svetom številke storila profesorica Možina Artač, ki je po skromnem začetku v hotelski kuhinji z veseljem ukrotila številke njihovega računovodskega oddelka. Ta anekdota odlično ponazarja, da v počitniškem delu nihče ni neuporaben, niti akademsko naravnani ledinci. Zatorej, pipete na plano, kemiki, čas je za latte art! Za vse jezikoslovce pa bo napočil trenutek, da tekajoč med vitrinami in mizami izrečete svoj najlepši Guten Tag! in Slovence v očeh turistov povzdignete v zlahtni narod poliglotov.

Kako proti nadlogam?

Še ena stvar, ki se od včeraj do danes na žalost ni spremenila, so poletne tegobe, med katerimi kraljujeta dve še posebej težki: vročina in neizogibni skladatelji obušenih simfonij v visokih tonih – komarji. Gre za resno težavo, ki jo profesorica Novak Čehajić, ljubezni do živali navkljub, z veseljem reši z brezmišno

likvidacijo. Ob omembi teh zloglasnih žuželk nam profesor Prhavc pove, da so ljubljanski žuželčji vampirji nadležni, ampak da k sreči vsaj ne prenašajo malarije, v vsakem primeru pa se mu zdi sprej najbolj učinkovita rešitev. V zaledju bojne fronte s komarji pa je fizičarka Serušnik ugotovila, da se leteče nadloge njenemu domu večinoma izogibajo, iz česar lahko sklepamo, da brenčaćem fizika morda ni najbolj pri srcu. Tako bi jih lahko profesorica Možina Artač, ko jo bodo naslednjič nadlegovali na sprehodih po Rožniku, preplašila s kakšnim dobrim starim Maxwellom. Za kljubovanje termodinamiki okolja pa bolj od Maxwellovih enačb pomagajo nasveti pogostih obiskovalcev vročih krajev, kakršen je profesor Prhavc, ki proti vročini svetuje nepričakovan izdelek iz najnovejših laboratorijev: H₂O oziroma vodo.

Imeti odnos do poletne svobode

Kljub komarjem in visokim temperaturam se je na koncu za večino vedno težko posloviti od poletja. Nekaterim je slovo od poletja že v dijaških letih lajšala radovednost in radost vrnitve v šolo ter odkrivanje novega šolskega leta, kot je to veljalo za profesorico Serušnik. Profesorju Prhavcu je bila od nekdanj najtežja vrnitev v urnike in disciplino, ker se ni v nobeni življenjski fazi niti malo veselil »zdresiranosti, kot bi bili psi«. Za profesorje je odhod poletja skorajda še bolj žalosten kot za dijake, saj se priprave na šolsko leto za profesorje začnejo že nekaj časa pred 1. septembrom, v kabinetu za fiziko se namreč že pripravljajo nove eksperimentalne vaje, za anglistko Novak Čehajič pa je že kar velik del počitnic tako in drugače posvečen izobrazbi ter širjenju obzorji, saj se med letom na njenem seznamu znajde veliko novega zanimivega gradiva, ki ga lahko uporabi pri učnih urah sebi in dijakom v prid. Tovrstno branje in širjenje obzorij poleg uživanja svetuje tudi dijakom, tako se bodo od poletja poslovili bolj odprtomiseln.

Pa vendar je v teh vedrih časih bolj kot sloves od predragega letnega časa pomemben način, na katerega ga pozdravimo. Z zavedanjem, kakšen je lahko prvi

impulz prostega dijaka, profesorji večinoma pravijo, da zvezkov niso ravno sežigali, temveč so jih raje shranjevali. Pa čeprav oropani navdušenja nad tem, da bi videli goreti nekatere še posebej boleče strani v zvezkih, takšna abstinenca ni neumna. Lahko se namreč zgodi, da ti po olajšanju ob podpisani ločitvi določena snov iz prejšnjih let z vsemi kovčki in dodatno prtljago potrka na vrata, nato pa z opravičujočim nasmeškom za nekaj časa zasede učne večere. Da nekaj shranimo, ne pomeni, da to ohranjamo pred očmi celo poletje. Ne, premik šolske torbe v kot sobe še vedno velja za univerzalni simbol svobode.

Za profesorja Prhavca je svoboda pomenila umetniške festivale, izlete s prijatelji, veliko kopanja in kampiranje. Robinzonsko različico kampiranja se je v mlajših letih rada šla tudi profesorica Novak Čehajič, ki je svojo poletno svobodo izkoristila za dneve, napolnjene s športom. Občutek prostosti pa je še dodatno podpiral občutek še ene kljukice na seznamu šolskih let, ki je pomenil, da je že korak bližje cilju. Za vse, ki jim, tako kot je to veljalo za profesorico Možino Artač, šola predstavlja na trenutke brezkončno dirko za akademskimi odličji, pa je občutek zdrsa torbe z razbolelih ramen pomemben znanilec prigarane počitka in rešitve od stresa. Profesorica tako svetuje, da sicer lahko vzamete kakšno počitniško delo, vendar pa ne več, kot je nujno potrebno. Ledincem polaga na srce: »To je zlati del leta, izkoristite ga zase in uživajte.«

Za konec

Proti komarjem – fizika, če ne zaleže, pa sprej, proti vročini – voda, in tako ste ledinsko opremljeni za odhod na zaslužene počitnice. Če je na vašem seznamu še kaj, brez skrbi, kuli, ki bo odključal še zadnji »check, done« v letu (kot bi rekla profesorica Novak Čehajič), je že v vaši peresnici. Preden odhitite, pa še pomahajte matematičarki v avtu na poti na Krk in letalu, ki ledinskega jogija nese nekam daleč v neznano, in spotoma operite pipeto, preden z njo pristrčnemu turistu na kavo napišete I feel SLOVEnia, saj še tako prijazen Buongiorno! ne prikrije penizke PH-vrednosti.

Otvoritev Kulturne pomladi

BESEDILO:
Anaisa Sterle Laignel
ILUSTRACIJE:
Ema Presekar

Na Ledini pomlad ne pomeni le cvetlic na drevesih in odhoda zimske megle, temveč napoveduje tudi obdobje cvetoče kulture. Tako se je tudi letos 7. februarja odvila prireditev za otvoritev Kulturne pomladi, kjer smo z besedo in glasbo počastili prihajajoči letni čas.

Kot je omenil ravnatelj v svojem zgodovinsko obarvanem uvodnem govoru, so se že stari stari Grki zavedali pomena umetnosti, predvsem pa tiste manj dekadentne, apolinične umetnosti, ki nam bogati duha in bistri um. Grki so vedeli tudi, da gresta poetična beseda in glasba z roko v roki, zato je gledalce po uvodnih besedah v svet melodij ponesel Nokturno številka 1 (op. 48) velikega klasika Chopina, ki ga je izvedel pianist Amadej Tibaut. Po izvrstnem glasbenem delu iz časov romantike je čelistka Tadeja Pavšek postregla z Bachovo Sarabando iz Suite za violončelo št. 1. Ostajajoč pri nemško govorečih skladateljih, sta Maja Cek z violino

in Nika Kobal s klavirjem med prisotne prinesli ganljive tone Ljubezenske pesmi iz opusa Fritza Kreislerja. Klavirske note pa niso čisto izzvenele, saj je svoje obvladovanje črno-belih tipk z etudo Allegro agitato iz partij Edvarda Griega v nadaljevanju pokazala še Nuša Petkovšek.

Kljub nepomladnemu naslovu Autumn Leaves je skladba Josepha Kosme, ki sta jo s svojim igranjem počastila saksofonist Filip Terpinc in pianist Lev Soklič, v ustvarjanju vzdušja umetniške pomladi polnopravno našla svoje mesto. Na koncu je s presunljivim vokalom nastopila še Mia Uhan, ki je s pesmijo City of Stars iz muzikala La La Land v mislih občinstva pričarala podobo jasne pomladne noči, polne zvezd, stihov in simfonij.

Vežno besedilo med posameznimi skladbami so predstavljali razmisleki o kulturi, ki sta jih napisali in prebrali Izabela Ostanek in Anaisa Sterle Laignel.

»Kulturo naroda lahko izmerimo po debelini prahu na knjigah javne knjižnice.«
(John Steinbeck, ameriški pisatelj) To še kako drži, saj kultura brez človeškega dotika in pogleda ne bi bila deležna ljubezni, od katere bi lahko preživela. Kaj bi bile namreč pesmi brez poslušalcev, knjige brez bralcev, razstave brez obiskovalcev, predstave brez gledalcev? (Izabela Ostanek)

Kultura je še danes tista skrinjica, polna čudes, ki naš sveti izpopolni. V svetu brez kulture bi imeli samo material brez pomenov. Listje na drevesih bi bilo samo skupek ploščatih zelenih ravnin. Kip pesnika zgolj kamen, enak vsakemu balvanu, ki se odlomi od vrha gore. Bili bi slepi za polovico sveta. Ker pa je kultura odprta skrinjica, vem, da ko v rokah držim list, držim delikatno sestavljanjo celic, da mi te oznanjajo pomlad in da je pomlad simbol novih začetkov, da se je lahko veselim. Vem, da tisti marmor, ni samo metamorfna kamnina čudne oblike, ampak kip pesnika, da lahko berem njegove besede in jočem ob njegovih rimah. Tako svet ni samo papirnato prizorišče, v katerem se je po naključju zgodilo življenje, ampak dežela simbolov, kraj, kjer čez travnike besed vrši veter simfonij in v soncu lepote počiva duša. (Anaisa Sterle Laignel)

Življenje umetnika je polno magije iz na videz banalnih vsakdanjih trenutkov brez vsakršnega pomena. Gre za drobce lepote, drobne delce v vitražu obstoja, ki se s svojim leskom ujamejo v oči umetnika, švignejo vse do misli, se pomešajo s čustvi in ustvarijo navdih. Tedaj je za obdarjenega z iskrico lepote ključen trenutek: priti mora do nečesa, kar piše, do nečesa, kar lahko v fizičnem svetu pusti sled in megličastemu nedotakljivemu navdihu poda obliko, zvok in pomen. S črnilom stečejo besede, paleta barv ustvari sliko spomina in nakracana nota zaigra melodijo. Ker pa umetnik ni sam in njegova iskra ni edina, se drobci estetike z vsako generacijo kopičijo ter združujejo v množico luči, svetleč kozmos, kjer vsak po lepoti hrepeneč um najde potešitev, neviden prostor, starejši in večji od sedanjosti, imenovan kultura. (Anaisa Sterle Laignel)

Namen kulture ni samo, da jo občudujemo, ampak jo tudi sami ustvarjamo s pisanjem pesmi, člankov, plesanjem, petjem, recitiranjem, nastopanjem v gledališki predstavi, risanjem ... Kultura je sredstvo, skozi katero lahko izražamo svoje misli, občutke, hotenja, bolečino, ljubezen in srečo. Omogoča nam, da abstraktna čustva ponazorimo z besedami, barvami, oblikami, teksturami, glasom ... Najpomembnejše pa se mi zdi to, da se lahko osvobodimo tudi iz negativnih občutkov, solz, bolečine, trpljenja in iz njih ustvarimo nekaj lepega, pristnega, kar da drugim misliti. (Izabela Ostanek)

Na neki točki si vsak živeči in misleči verjetno reče, da za sabo ne bi pustil praznine. Zato za seboj puščamo to, kar nas dela edinstvene: plodove misli. Kot Janko in Metka puščamo drobtinice in upamo, da jih bodo nasledniki znali prebrati, jim znali slediti. Pred tisočletji se je začelo in še danes hodimo po poti časa na zemlji, kjer še vedno za svojimi koraki drobimo kruh. Ker na poti nismo prvi, pobiramo, kar je bilo sejane pred nami, poberejo tu sonet, tam potezo čopiča, spet drugje akorde ter drobimo naprej kruh in za sabo puščamo drobtine. (Anaisa Sterle Laignel)

Ko prebiraš debelo knjigo, na koncu vsakega branja pogledaš, koliko si že prebral, delež strani na levi strani kazalke postaja vedno večji in večji, debeli se kot mesec, delež na desni pa manjši in manjši, dokler ga ne zmanjka in nastopi lunin mrk. Takrat veš, da je čas za nov knjigo. (Izabela Ostanek)

Menjaj branje in sanje

BESEDILO:
Ana Uršič, Tijana Jošić
FOTO:
Arhiv Gimnazije Ledina

V sredo, 17. aprila 2024, smo na Gimnaziji Ledina priredili zaključni dogodek 12. Unesco projekta Menjaj branje in sanje, ki je tudi del literarnega festivala Založbe Miš, imenovanega Bralnice pod slamnikom. Program smo pripravili dijaki 2. c skupaj z mentoricama, prof. Nino Levstik in prof. Mojco Lotrič.

Srečanja se je udeležilo več dijakov in učencev iz različnih osnovnih in srednjih šol (OŠ Brinje, OŠ Ledina, OŠ Rudolfa Maistra Šentilj, Gimnazija Vič, Gimnazija Jožeta Plečnika in Gimnazija Novo mesto), da skupaj odgovorimo na ključno vprašanje: »Kaj je branje in zakaj je pomembno?«. Uvodno prireditvev je otvoril Žiga Savšek, ki je na harmoniko zaigral skladbo Kalinka, sledila pa sta govora ravnatelja Romana Vogrinca, idejnega pobudnika projekta, ter koordinatorke Unesco šole na naši gimnaziji, profesorice Nine Levstik. Prijetno vzdušje, ki smo ga z uvodno prireditvijo vzbudili pri obiskovalcih, se je nadaljevalo na treh zabavnih in kreativnih delavnicah: pregovori pod vodstvom profesorice Anje Vidmar, literarna delavnica »Ugani kdo« pod vodstvom Kristjana Rakarja, nekoč ledinca, zdaj študenta slovenščine in primerjalne književnosti, ter taj čí pod vodstvom profesorja Petra Prhavca.

Po zaključku delavnic je prišel čas za intervju z našo posebno gostjo, prevajalko iz nemške in angleške literature, Nežo Božič, odgovorno za prevod mladinskega romana Nik odide. V intervjuju, ki sta ga vodila dijaka Nil Gorjanc in Maša Jakoš Vasle, smo o njej in njenem poklicu izvedeli veliko novega. Verjame, da je za dober prevod ključnega pomena poznavanje kulture, iz katere delo izhaja, prav tako pa se ji zdi pomembno, da ji je zgodba všeč, saj je z njenimi liki v stiku vsak dan. Vprašanje, katera je njena najljubša knjiga, je označila kot zelo zahtevno, vendar se je po premisleku odločila za roman Eleganca ježa.

Sledil je vrhunec dopoldneva – udeleženci so si izmenjali knjige, opremljene s prijetnimi, spodbudnimi sporočili. Po kosilu je bil na vrsti še zaključek, kjer je vsaka šola predstavila svoje vtise o dogodku. Gostje so se navdušeni predvsem nad delavnico taj čija in maslenimi rogljički odpravili domov.

Lahko bi rekli, da je branje čarovnija, z izmenjavo knjig pa drugi osebi na poseben način omogočimo vpogled v svoj svet. Naj zaključiva s citatom pisatelja Georgea R. R. Martina: »Kdor bere knjige, živi tisoč življenj!«

A si ti tut na Ledino padu?

BESEDILO:
Tinkara Knez

Večkrat sem že slišala in verjamem, da tudi vi, kako nas družba spreminja in da so sopisatelji naše življenjske zgodbe tudi ljudje, s katerimi preživljam sekundo za sekundo, uro za uro, dan za dnem. Zato bom sledeče besedilo namenila prav temu. Popeljala vas bom po svojih najnovejših spoznanjih, ki so mi jih podali ledinci v zadnjega pol leta, odkar sem žrtev ledinskega zraka.

Začela bom z že mnogokrat slišano izjavo. Vsak fazan je šel in vsak še bo šel čez to prekomerno poslušanje ene in iste povedi, po navadi izrečene ne ravno v svetlem, prijaznem tonu: »Po stopnicah hodimo po desni strani!« Vsi, ki po osmih mesecih to še vedno preslišite in si tega na noben način še niste vbili v glavo, ste lahko le razočarani nad svojimi možganskimi sposobnostmi. Sama sicer ne bom pametovala, saj pridejo trenutki, ko se mi enostavno, življenjsko pomembno, ekstremno in neprecenljivo mudi, zato tečem malo po levi strani. Ampak prosim, vsi starejši letniki, ta moj hitri tek traja le kakšno sekundo. Hvala za razumevanje.

Tradicionalna ledinska se glasi: »Ledina je boljša kot Poljane.« Mislim, dddddd? Ta beef sega že globoko v zgodovino. No, sicer ne vem, kako zelo globoko, ker zgodovina ni ravno moje močno področje, sem pa prepričana, da ste ga prav vsi vi, kot vse ostale ljubljanske šole, slišali že večkrat. Lahko potrdim, da se ta tekmovalna čustva širijo, saj je mož srednje velikosti, močnejše postave, z glavo lesketajočo se kot sveže pobarvani velikonočni pirh (aka moj oče) pred kratkim ves ponosen razširjal novico, da ima Ledina letos več vpisov kot tista Ledini podobna stavba blizu našega Spara. To, mi!!! Šalo na stran. Da ne bom spodbujala negativnih čustev, bom misel končala s frazemom: Vsako tele ima svoje veselje, vsaka krava svojo zabavo, vsak osel svoj posel, vsak vol svoj prav, vsak bik svoj štrik. Če ti je Ledina boljša, super zate, zato si tu. V primeru, da pa ti pogled in misel na poljansko življenje bolj sedeta, potem tudi super. Mogoče le premisli še malo bolje ... (Zgolj šala!)

Zaključujem s spodbudnimi besedami, ki bodo meni in mojim prekomernim, v šoli pridobljenim informacijam delale družbo še do sredine junija: »Sej bo kmal poletje.« Če niste ljubitelji poletja, potem se ne trudite brati tega odstavka. Hvala za dosedanjo vztajnost in lep konec šolskega leta! Vsi, ki pa po poletju hrepenite že od 3. septembra, nasmešek na obraz!!! Skoraj, princi ledinci, skoraj. Le še čez to znano, ljubeče, veselo obdobje spomladanskih testov in še bolj ganljivih junijskih popravnih rokov moramo preplezati, dokler po možnosti skupaj z vsemi zvezki, če vam tako prija, ne skočimo v ta prekrasna dva meseca. Dva meseca veselja, sprostitev, svobode, neumnih odločitev, opeklin, porjavitev, druženja, dolgih noči ... Že samo misel na to me kar malo gane. Glavo gor, karkoli je in karkoli bo, vedite, da bodo kmalu počitnice. Sedaj pa s polno pametjo naprej, verjamem v vas. Srečno!

Kaj početi med poletjem?

BESEDILO:
Ajda Osojnik
FOTO:
Manca Mahnič

Pozdravljeni, ljubitelji poletja, sonca in nepozabnih dogodivščin! Ko se temperature dvignejo in dnevi podaljšajo, je čas, da se odpravimo na misijo izkoristiti vsako minuto tega čudovitega letnega časa, vsakega sončnega žarka in vsake priložnosti za zabavo. Torej, kaj početi med poletjem, da bo vaše poletje nepozabno?

Nič ne prekaša užitka, ki ga nudi piknik na sončen dan. Pripravite košaro, polno dobrot, opremite se s preprogami in se odpravite v park ali na plažo. Igrajte tarok ali odbojko, sprehajajte se po gozdu ali le uživajte v sproščenem pogovoru s prijatelji in z družino ob kozarcu osvežilne limonade.

Poletje je čas za raziskovanje novih krajev. Zakaj se ne bi odpravili na spontano potovanje na neznano destinacijo? Zakaj bi se držali tradicionalnega načina potovanja, ko pa lahko sledite svoji radovednosti in se prepustite nepredvidljivosti? Začnite tako, da izberete svoje prevozno sredstvo – to je lahko avto, vlak, kolo ali preprosto samo vaše noge. Nato si izberite smer in se odpravite na pot. Brez načrta sledite cesti in se prepustite presenečenjem, ki jih prinaša raziskovanje, morda boste na koncu odkrili skriti dragulj, ki ga ne bi našli, če bi se držali predhodnega načrta.

Če iščete priložnost za pobeg v naravo, je kampinganje odlična izbira. Postavite šotor pod zvezdami, odklopite se od vsakodnevnega vrveža in uživajte v miru in tišini narave. Kampinganje vam omogoča, da se popolnoma odmaknete od vsakodnevnega vrveža in se povežete z naravo na pristen način. Ne pozabite pred tem preveriti vremenske napovedi! Nato pripravite ustrezno obleko in opremo. Ena od najboljših stvari pri kampinganju je opazovanje nočnega neba. Ko se stemni, se udobno namestite zunaj šotora in opazujte tisoče zvezd na nočnem nebu. To je izkušnja, ki vas bo osupnila in vam dala občutek ponižnosti v obliki neskončne lepote vesolja. Vsako leto avgusta opazimo spektakularno povečanje števila zvezdnih utrinkov, znanega kot meteorski

roj Perzeidov. To je posledica Zemljinega prehoda skozi sledi prahu, ki jih je pustil komet Swift-Tuttle. Najboljši čas za opazovanje Perzeidov je običajno sredi avgusta. Višek aktivnosti bodo dosegli med 12. in 13. avgustom, opazovalni pogoji bodo najboljši po polnoči. Takrat lahko pričakujemo okrog 80 utrinkov na uro.

Poletje je idealen čas za različne vodne športe, kot so deskanje, jadranje, vožnja s kajakom ali preprosto plavanje v morju, jezeru ali reki. Osvežite se v vodi in si zagotovite dozo adrenalina. Poskusite nekaj popolnoma novega, nekaj, kar si nikoli niste mislili, da boste poskusili. Tečaj windsurfanja? Zakaj pa ne? Windsurfanje je priljubljeno po vsem svetu in se lahko izvaja tako na morju kot na jezerih ali rekah, kjer je dovolj vetra. Ta šport je odličen način za uživanje v naravi, vadbo telesne kondicije in razvijanje ravnotežja ter koordinacije.

Počitnice so primeren čas za branje knjig na prostem. Postavite si udoben kotiček v svojem vrtu ali na terasi, si privoščite osvežilno pijačo in se prepustite čarom dobre knjige. Poglejte si kak dober film. Kot zanimivost, filmi, ki so prejeli rekordnih enajst oskarjev, so Ben-Hur, posnet leta 1959, Titanik in Gospodar prstanov: Kraljeva vrnitev.

Ne glede na to, ali ste ljubitelj narave, avanture, kulture ali preprosto uživanja v sproščenem vzdušju poletnih dni, obstaja nešteto načinov, kako izkoristiti ta čudoviti letni čas. Zgrabite priložnost, da naredite nekaj nepozabnega, in se prepustite čarom poletja!

Dan z junaki 3. nadstropja

BESEDILO:

Karin Forte

FOTO:

Sara Halilović

Društvo Junaki 3. nadstropja deluje od leta 2020 in združuje družine otrok, ki so preboleli eno izmed oblik otroškega raka ali pa se še vedno zdravijo kje drugje kot v 3. nadstropju Pediatrične klinike v Ljubljani. Med drugim organizira dobrodelne akcije, s katerimi zbira denar za različne projekte, ki bi pripomogli k izboljšanju razmer na hematološkem oddelku. Tako so uspeli kupiti že mnogo pripomočkov, v načrtu pa je tudi širitev oddelka, s katero bodo dobili nove prostore. Društvo organizira za svoje člane tudi družabna srečanja in eno takih je bil tudi dogodek 16. decembra 2023 na ljubljanskem gradu.

Na mrzlo, a sončno sobotno dopoldne smo se zbrali v garažni hiši v Stožicah, kjer smo dobili zapestnice, s katerimi so nas razdelili v tri skupine. V naši, rumeni, skupini so bile večinoma družine s starejšimi otroki. Mnogi so se zopet srečali s starimi znanci iz različnih koncev Slovenije, ki jih morda niso videli, že odkar so bili zadnjič na oddelku.

Z avtobusi LPP smo se odpeljali proti gradu. Ob prihodu so našo skupino pospremili v dvorano Palacij, kjer so potekale ustvarjalne delavnice. Nekdo je namreč moral okrasiti božično jelko in pripraviti vzdušje za najmlajše, ki bodo prišli v dvorano. Po mizah so bili razporejeni listi s predlogi za ustvarjanje in izrezovanje snežink, pogled na staro Ljubljano, rogljički in hot dogi pa so dodali piko na i pri ustvarjanju pravega božičnega vzdušja. Jelka je v dveh urah zaživela, razživel pa so se tudi pogovori novih in starih znancev. V ritmu božične glasbe je zaplesala tudi maskota društva medo Mato. Številni otroci so stekli k njemu, da mu dajo petko, eden med njimi pa se je obrnil in odšel v drugo smer. Ta prizor me je v mislih popeljal nazaj v 3. nadstropje, med blede stene in bolniške postelje.

Kadarkoli so na obisk prišli Rdeči noski, so bili otroci navdušeni in so jim stekli naproti, le eden se je vedno obrnil in stekel stran. Brata tam nisem obiskala

velikokrat, a zato, da si te prizore zapomniš za vedno, pač ni potrebno imeti fotografskega spomina. Da pa smo si na jasnem – niso vsi spomini na tiste prostore slabi. V ukradenih trenutkih sva se z bratom tudi nasmejala ob gledanju risank, igranju videoiger ali ko sem se izmuznila k avtomatom in nama prinesla čokolado, česar mami verjetno še danes ne ve. Majhne stvari tam postanejo velike in prav vsak od otrok jih vključi v svoje načrte: »Po koncu zdravljenja bom ... šel na sladoled, na bazen in v kino, se družil s prijatelji in morda celo smučal.« Stvari, za katere se lahko večina ljudi odloči spontano, so zanje del dolgoročnega načrta.

Zato človek ob vsem hudem, kar so prestali ljudje, ki so se sedaj zbrali na kosilu v Obhodni dvorani, pomisli, da morajo biti njihova druženja precej otožna. Kaj kmalu pa ga preseneti smeh, ki prihaja z otroških igral, in glasen krohot, ki se širi izza starševske mize. Nič te ne nauči ceniti majhnih trenutkov in vsega, kar imaš, kot strah, ki ga občutiš, ko si na robu tega, da vse izgubiš.

Vsaka družina tu ima datum. Tisti presneti datum. Tako je bila tudi za nas 7. 10. 2015 sreda kot vsaka druga, dokler ni postala dan, ki si ga bomo zapomnili za vedno. Dan, ko se nam je življenje postavilo na glavo, in dan, ki mu ni bil več nobeden enak. Sama sem bila v trenutku, ko sem izvedela za diagnozo, v šoku, nekaj let kasneje pa mi je mama, ki je novico izvedela prva, to opisala z besedami: »Ko te premestijo na oddelek, veš, da nekaj res ne štima.« Od takrat iz dneva v dan nismo vedeli, kako bo. Dnevi v bolnišnici so se izmenjevali z dnevi doma. Zaradi stranskih učinkov kemoterapije so bile potrebne številne omejitve, ki smo se jih morali držati vsi štirje.

Tako huda diagnoza lahko povzroči, da se ljudje, ki se z njo spopadajo, ter tisti, ki jim stojijo ob strani, počutijo izolirane od »normalnega« sveta. Ko so namreč ljudje okoli nas (širša družina, prijatelji in znanci) izvedeli za diagnozo, sprva nihče ni vedel,

kako bi se odzval. Večinoma so dejali: »Če bi se meni to zgodilo, sploh ne vem, kako bi preživel.« Ali pa: »Tvoja starša morata biti pa res močna. Držite se.« Močan ali ne, zmožen ali popolnoma strt – greš čez to. Vprašanje ni da ali ne. Takšnih situacij kot navaden smrtnik pač ne moreš spremeniti. Tu odpovedo vsi sistemi kontrole, ki jih kot človek imaš. Prepustiti se moraš, zaupati v nekaj, nekoga, pa naj bodo to zdravniki in znanost ali božanstva in univerzum. Upaš in ne obupaš nad mislijo, da boš nekega dne pogledal nazaj z druge perspektive – kot boljši in močnejši človek.

Pogovor o bolezni se je vedno nadaljeval z vprašanjem: »Bo v redu?« A po navadi ljudje niso pričakovali realnega odgovora. Ali zato, ker je bilo neprijetno njim, najpogosteje pa zato, ker niso želeli v zadrego spravljati mene in mojih staršev. Zato pač nismo nikomur razlagali, da pravzaprav ne bomo nikoli zares vedeli, ali je »v redu«. Nikoli ne bomo zares prepričani, da je konec, in šele čez leta se bodo lahko pokazale posledice kemoterapije. Oddaljevanje od diagnoze sicer res zmanjša možnosti za ponovitev bolezni, a te niso nikoli nične.

Lažje kot razložiti vse to je bilo skomigniti z rameni in ljudem naložiti generični: »Ja.« Prav zato društvo organizira dogodke, s katerimi ozavešča

o otroškem raku in na katerih se povežemo vsi z istimi izkušnjami. Vedenje, da nisi sam, v takih trenutkih namreč pomaga bolj kot kar koli drugega.

Novoletno druženje se je nadaljevalo po kosilu z raziskovanjem gradu, potem pa je naša skupina odšla v Stanovsko dvorano, kjer sta nas z improviziranim rapom zabavala Um&Kuna, nato pa nas je obiskal dedek Mraz, ki je otrokom razdelil težko pričakovana darila.

Postalo je že temno in večina mlajših otrok je s širokimi nasmehi in rokami, polnimi daril, zapustila prizorišče s prvim avtobusom, starejši pa smo čakali zadnjega, ki je zaradi gneče zamujal. Mrazu navkljub pa to ni nikogar motilo, saj smo čas preživljali v dobri družbi. Z ljudmi, ki jih večinoma v resnici ne poznaš, pa vendar te z njimi veže tisto razumevanje, za katero veš, da ga nikjer drugje ne moreš občutiti.

Ob dobrih vtisih celega dne sem se v avtu na poti domov le utrujeno in zadovoljno nasmehnila. Ali še kdaj pomislim, kako bi bilo, če se nič od tega ne bi zgodilo? Seveda. Verjetno vsak dan. Toda misli na to, kako bi bilo, če se Mali ne bi pozdravil, ob dneh, kot je bil ta, zbledijo. Spomnim se namreč, da imamo ob sebi danes že velikega fanta – pravega junaka.

Tebi, ki te politika dolgočasi, EU pa še bolj

BESEDILO:
Anisa Sterle Laignel

Zatopimo se za trenutek v situacijo. Privlekel si se v šolo in v Ljubljani je vreme, ki bi ga najlažje opisali kot popolnoma jasno, ampak skozi oblake. Med malico si vzamete trenutek in pobrsirate po novicah in BAM! Zadane vas politika. Neuporabne žargonske besede in neskončni škandali o tej in oni stavki. Telefon ugasneš z mislijo, da ti ta neuporabna družčina ne bo ravno pomagala pri trenutni težavi oziroma testu naslednje uro, zato je bolje, da politiko ignoriraš in nadaljuješ svoj mirni obstoj.

A kaj, ko je na neki točki tvoje razvozlanje političnega vozla lahko dejansko pomembno. V tistem kupčku že tisočkrat slišanih novičk o davčnih utajah, gospodarstvu in migracijah se namreč skriva vest o evropskih volitvah. Evropski parlament, kaj sploh je to? Isto kot komisija? Kako lahko volim neke ljudi, ki se na vsake toliko teleportirajo iz Bruslja v Strasbourg? Mar niso tam notri sami Nemci? Zakaj bi jaz, Slovenec, volil neke Nemce, ki so iz nekega razloga v Belgiji? »Kaj in kako« boš izvedel v nadaljevanju, na »zakaj« pa ti lahko odgovorim že sedaj: ne glede na to, kolikokrat ti je učiteljica v osnovni šoli rekla, da si neumen, si (ali boš) polnoleten državljani Evrope in kot tak imaš pravico, da nekdo na evropski ravni zastopa tvoje interese in ideale.

Za kaj gre ali šnelkurs EU

Verjetno veš, da je Slovenija del velikega političnega in gospodarskega združenja z imenom Evropska unija. Evropsko unijo sestavlja več različnih inštitucij, med katerimi je tudi prej omenjeni Evropski parlament, ki igra tri bistvene vloge: potrjevanje ali zavračanje predlaganih zakonov s strani drugih evropskih inštitucij, usmerjanje porabe evropskih sredstev in izvolitev predsednika Evropskega parlamenta. Predsednik vodi zbor 720 poslancev iz vseh držav članic, pri čemer ima vsaka država število sedežev v parlamentu določeno glede na število prebivalcev. Zaradi tega razmerja se tudi zdi, da so tam sami Nemci (pogosto slišana pripomba glede pravičnosti EU),

saj imajo kot prebivalci najbolj poseljene države pravico do največjega števila mest, njihovo veliko število tako bolj določa matematika kot pa kakšno obskurno društvo ljubiteljev Oktoberfesta. V bistvu bi lahko rekli, da je povprečen oboževalec potice oziroma Slovenec bolje zastopan, saj ima s svojimi devetimi poslanci v parlamentu enega poslanca na okoli 220 tisoč prebivalcev, medtem ko je število prebivalcev, ki jih zastopa eden od 96 nemških kandidatov bistveno večje.

Volitve so na koncu zdi dokaj enostavne: dvignemo roke, izberemo devet ljudi, ki bodo namesto nas debatirali v čudovitem bruseljskem vremenu. No, ker smo na svoji poti aktivnega državljanstva že v fazi, ko najbolj važne volitve niso več volitve za predsednika razreda, je zadeva vendarle kanček bolj zapletena, a kljub temu kar brez strahu, saj za ledinca ni nič nedosegljivega.

Koga se torej voli?

Če pogledamo na ozko in se osredotočimo le na državo, potekajo stvari v naslednjem zaporedju: različne stranke pripravijo svoje liste oziroma sezname kandidatov za poslance, ki so hierarhično razporejeni. Volivec nato na dan volitev najprej izbere stranko, ker pa v Sloveniji sistem volitev vključuje še glas, ki ga damo najbolj prepričljivemu kandidatu iz neke stranke, označimo še številko pred imenom svojega izbranca in mu s tem omogočimo več možnosti za napredovanje v Evropski parlament. Tak glas imenujemo preferenčni glas, ki pa ni obvezen. V primeru, da se ga ne poslužimo, gre naš glas avtomatsko tistemu kandidatu, ki je na seznamu stranke prvi. Slovenska mesta v parlamentu so nato razdeljena sorazmerno z uspehom strank, kjer imajo prednost kandidati z največ preferenčnimi glasovi. Podrobnejšo predstavitev poteka glasovanja lahko naštudirate na spletni strani elections.europa.eu.

Preden se spustimo v strankarske spletke na državnih ravni, je treba vedeti, da se v Evropskem parlamentu stranke združujejo v sedem političnih skupin.

Te skupine, podobno kot stranke na državni ravni, sledijo svojim ciljem in ideologijam ter zagovarjajo določena stališča pri določenih perečih vprašanjih. Zatorej se je treba, preden se brezglavo podamo v volitev najbolj simpatičnega slovenskega politika iz stranke, katere zastave plapolajo na babičinem vrtu, spustiti v raziskavo, v katero politično skupino se ima omenjena stranka namen vključiti in ali so cilji te skupine v skladu z našimi vrednotami ter željami za evropsko prihodnost. Stranke načeloma napovejo, kateri skupini se bodo pridružile, je pa res, da si lahko v parlamentu čez nekaj časa premislijo. Kljub temu za ugotovitev, v kateri klub nameravajo iti, ne potrebujemo vedeževalca, temveč je pregled podatkov o stranki običajno dovolj, da ugotovimo, h kateremu političnemu polu se ta nagiba.

Takšne informacije lahko dobimo s spremljanjem sporočil iz strank, medijev in predvolilnih soočenj. Še posebej uporabni so mediji, ki programe strank povzemajo, interpretirajo in preverjajo njihovo izvedljivost. Ne smemo pa prezreti dejstva, da je

Kaj je treba vedeti:

- Za kaj si prizadevajo evropske politične skupine in katera je bolj poravnana s tvojimi vrednotami?
- V katere politične skupine želijo slovenske stranke?
- Katera želi v tisto skupino, s katero se najbolj strinjaš?
- Kateri kandidat iz izbrane stranke se ti zdi najbolj sposoben za parlamentarno delo?
- S kom boš šel na kavo, ko boš ugotovil, da so se mladosti rožce koj usule (po besedah najbolj znanega poeta), in sedaj počneš odrasle stvari, kot so priprave na volitve?

informacij dandanes veliko, v nekaterih pogledih celo preveč, in v njihovi močici je težko razločiti prazne obljube od pravih obljub. Da je učinkovito informiranje ključno, poudarja tudi Andrej Miholič, predstavnik za stike z javnostjo iz pisarne slovenskega generalnega direktorata za informiranje Evropskega parlamenta. Svetuje tudi preverjanje virov, iz katerih črpamo informacije, in spodbuja k samospraševanju o tem, ali so predstavljeni programi izvedljivi in v skladu z

našimi interesi. Zares zagreti pa lahko celo poskusijo kandidatom poslati vprašanja in tako neposredno preveriti njihova stališča.

Zakaj iti na volitve ali »moj stric je na nedeljskem kosilu rekel, da je EU neuporabna«

Evropska unija ni le omogočila prostega pretoka blaga, ljudi in informacij, kot piše v učbenikih. Ste že kdaj prebrali članek o ZDA, v katerem je bila omenjena kvaliteta hrane in njena pomilovanja vredna nabitost z aditivi, ki so pri nas prepovedani? Čeprav EU vsekakor ni brez napak, se je dobro spomniti, da omogoča nekaj pomembnih stvari, med katerimi sta že prej izpostavljeni standard hrane in v splošnem strožji nadzor nad industrijskimi izdelki. Ne smemo tudi ignorirati vpliva raznih projektov, kot so Erasmus+, mladinski parlamenti in podobno. Če pa želimo opazovati bolj materialne dosežke EU, se lahko odpravimo na sprehod in opazujemo gradbišča z nastajajočo infrastrukturo ter preštevamo, kolikokrat se pojavi indigo zastava z znamenitim zvezdnatim obročem. Z volitvami lahko prispevamo k temu, da se ta razvoj zgodi v nam ljubo smer. Tisti, ki pa do EU ne čutijo posebne naklonjenosti, lahko volijo stranke, ki bodo postale del političnih skupin v parlamentu, ki zagovarjajo evroskeptično stališče.

Kako se torej pripravim?

Zavedam se, da že beseda pripravljanje v začetku junija, ko bodo mnogi še zaključevali ocene, ne zveni ravno prijetno. Po eni strani lahko situacijo jemlješ kot zobozdravnika: prebereš, greš in se rešiš ne le za šest mesecev, temveč kar za pet let. Kljub temu se je potrebno zavedati, da čeprav tvoja izbira morda ne bo večinska, lahko z udeležbo izraziš svoje mnenje in vsaj malo pripomoreš k spremembam, ki jih želiš videti. Če pa nič drugega, se lahko malo podučiš o temi in dobiš boljše predstavo o delovanju sveta okoli sebe ter na politično informacijo gledaš z bolj učenim, kritičnim očesom. Pri takih temah pa velja, da je vsakršno znanje, čeprav minimalno, boljše od nič.

Čestitam, preživel si svojo iniciacijo v svet evropske politike. Za konec pa še nasvet, da je ključno ravnotežje med odprto miselnostjo in zaupanjem v lastno kritično presojo in vedenje, da če nekaj izgleda kot sumljiva izjava, se obnaša kot sumljiva izjava, čivka kot sumljiva izjava in stoji na trhli podlagi, potem to je sumljiva izjava, ne glede na to, kako genialna se zdi tistim okoli nas.

Dodatek: Iskreno se zahvaljujem Andreju Miholiču za jasne odgovore, uporabne informacije in pripravljenost odgovoriti na vprašanja.

Fehtarji smo fehtarji, to nam je v krvi!

BESEDILO: **Ajša Jakoš Vasle, Maruša Tomažević**

FOTO: **osebni arhiv Fehtarjev**

Glasba je eden izmed stalnih sopotnikov našega življenja. Obeležuje zabave, popestri vožnjo v avtu in celo pomaga pri učenju ter masiranju možganskih vijug. Vsi imamo svoje ljube pesmi, s katerimi lahko izkričimo občutja. Prav posebno mesto pa imajo hiti v našem rodnem jeziku. »Fehtarji našmu kuncceptu muske pravmo podeželski rock'n'roll, sej zravn običajnga narodnozabavnga šundra ropotamo še s štrom kitaram, trobilam, pihalam in bobnam,« se na svoji spleti strani predstavi popularni bend, ki je v zadnjih letih zaslovel med mladimi in tudi nekoliko zrelejšimi poslušalci. Njihove hite, ki popraskajo vse prave koticke naših občutij, lahko slišimo na vseh malih in velikih zabavah, ki nam popestrijo življenje. Vas zanima, kaj so zaupali ledinskim novinarjem?

Od kod izhaja ideja za ime vašega benda? Kaj oziroma koga fehtate?

Ime Fehtarji smo si nadeli po pesmi ansambla Slapovi, ki pravi: »Fehtarji smo fehtarji, to nam je v krvi! Kar dobimo vzamemo, tut če nismo prvi!« Torej, kaj fehtamo? Ja, kaj pa vem. Fehtamo dobro žurko, fajn ljudi in pa predvsem čas, da smo lahko s publiko.

Kakšni so vaši začetki? So se člani morda kdaj menjali, kdo pri vas igra zdaj in kako bi opisali svojo energijo?

Začetki našega benda segajo v leto 2018 oziroma 2019, v koronski čas. Fehtarje sestavljamo Domen Kovač, Samo Kališnik, Matic Plevel in Blaž Jenkole. Blaž in Domen sva stalna člana Fehtarjev, včasih sva pripadala eden Ravbarjem, drugi pa je iz Ansambla Jureta Zajca. Samo je še danes Kvatropirec, Matic pa še zmeraj član Ansambla Saša Avsenika. Naš bend je znan po energiji, preprostosti in predvsem po tem, da nas prav nič ni problem naštimati oziroma da smo zmeraj za akcijo. Imamo energije za izvoz.

Nastopili ste na velikih odrih doma in tudi v tujini.

Na katerega od velikanov bi se vrnili in zakaj?

Ali za vas velja rek: Povsod je lepo, a doma je najlepše?

V času svoje kariere smo stali že na kar nekaj odrih po Sloveniji. Bili smo tudi na hrvaški strani meje, kjer smo nastopili na festivalu Spring Break v Poreču in na žuru s Collegiumom v Zrčah. Ampak če bi se

moral odločiti, kateri koncert bi ponovili ali še enkrat ustvarili njegovo atmosfero, bi šli verjetno vsi člani še enkrat na Kongresni trg na Podeželski rock'n'roll. To je bil zares poseben koncert, kjer se je zbralo pet tisoč ljudi. Nekaj podobnega bomo poskusili ponoviti v naslednjih letih, tako da spremljajte naše objave! Rek »Povsod je lepo, a doma je najlepše.« za nas vsekakor velja.

Hitra doza vprašanj

Jodlanje ali heavy metal?
Jodlanje

Kranjska klobasa ali kremšnita?
Kranjska klobasa

Smučarski skoki ali kolesarjenje?
Pri obeh športih imamo svoje
idole, vendar se moramo potegniti
za smučarske skoke.

Radio Veseljak ali Radio Ognjišče?
Radio Veseljak

Lanac ali rožni venec?
Rožni venec

Laško ali union?
Trenutno laško.

Imate kakšno noro izkušnjo s feni in fenicami?

S feni imamo vedno dobre izkušnje, od fotografiranja in hecev na odru in pod odrom do tega, da smo na odru že gostili deklinščino in fantovščino. S feni je zmeraj lepo.

Če se obregnemo ob pesem Schatzi, kdo od vas bi najverjetneje domov odpeljal svoje dekle?

Mislím, da bi čisto vsak od nas domov odpeljal svoje dekle, če se da čim hitreje, že do konca pesmi.

Če ne bi počeli tega, kar počnete zdaj, kaj bi delali?

Vsak izmed nas se zasebno sicer ukvarja s svojimi stvarmi, ampak kot pravijo: »Enkrat glasbenik, vedno glasbenik.« Težko se vidimo v čemer koli drugem, kakor smo zdaj.

Verjamem, da za vsakim uspešnim bendom vedno stojijo še ljudje iz ozadja. Kdo so ti ljudje, ki na vsakem vašem koncertu delajo v zaodrju in poskrbijo za vse stvari, na katere človek sploh pomisli ne?

Fehtarjev je skupaj s spremljevalnim bendom na odru enajst, poleg nas pa za koncerte poskrbi še ekipa, ki jo sestavljajo scenski in tonski delavci, piarovke, snemalci, lučkarji in vsi ostali zunanji producenti, tonski tehniki, studijski pomagači in snemalci iz tujine. Celotna ekipa Fehtarjev šteje okoli 20 članov, brez katerih bend nikoli ne bi bil to, kar je. Za koncerti se res skriva veliko stvari, od prevozov do trženja izdelkov in komuniciranja z mediji. Za nas skrbi res veliko ljudi, ki smo jim zelo hvaležni.

Gotovo imate poleg igranja in nastopanja še druge skrite talente. Bi izdali kakšnega?

Skritih talentov imamo polno, na primer žvižganje v rikverc ... Ne, hecam se. Verjetno imamo veliko skritih talentov, vendar se o njih nikoli nismo pogovarjali. Boste morali vsakega člana posebej vprašati. Moj skriti talent je na primer to, da veliko in dobro jem.

Kam se kot bend skupaj odpravite, ko ne igrate in požete na odru? Kaj še delate kot bend skupaj v prostem času? Imate svojo različico sindikalnega izleta?

Verjeli ali ne, ves čas obstoja Fehtarjev se nismo še nikoli nikamor odpravili, ne da bi tudi nastopali. Se pravi, da bi se fino usedli, nekaj popili in pojedli, se imeli lepo in to obeležili kot team building. Se nam pa nekaj takega napoveduje letos poleti ali pozno jeseni, med turnejo. Vsak od nas ima svoje hobije. Radi se podamo v hribe, radi se vozimo z motorji in kolesarimo. Zagotovo nam ni dolgčas tudi v zasebnem življenju.

Kateri je vaš najljubši spomin na dogodek, ki se je pripetil v bendu in ga ne boste nikoli pozabili?

Skoraj na vsakem koncertu se nam zgodi nekaj posebnega, tako da bi se bilo težko odločiti za enega. Zgodilo se nam je že, da smo začeli igrati komad in pozabili besedilo ali pa začeli igrati, na odru pa ni bilo določnega instrumentalista. Nekoč se je nekdo zaklenil v stranišče in na oder ni prišel pravočasno. Mnogo stvari se zgodi, vendar to spada k rock'n'roll stilu.

Kateri pisatelj sem?

BESEDILO:

Anaisa Sterle Laignel

ILUSTRACIJE:

Iza Mušič Petković

1. Najraje pijem ...

- a) ... čaj.
- b) ... kavo.
- c) ... pivo.
- č) ... vino.
- d) ... vodo.

2. Kakšni so tvoji odnosi v družini?

- a) Dobro se razumem s sorojenci.
- b) Mama je zame svetnica.
- c) Sem vzoren otrok, starši se hvalijo z mano.
- č) Imam preveč bratov in sester.
- d) Silijo me v poklic, ki ga nočem.

3. Med počitnicami ...

- a) ... se grem osvežit v reko.
- b) ... se potepam po kavarnah in zapravljam denar.
- c) ... grem na potovanje.
- č) ... iščem navdih v naravi.
- d) ... gnijem v svoji sobi.

4. Najprimernejše mesto za življenje se mi zdi ...

- a) ... Dunaj.
- b) ... Ljubljana.
- c) ... London.
- č) ... Kopenhagen.
- d) Raje imam podeželje.

5. Rad berem ...

- a) ... dramatično literaturo.
- b) ... fantazijske knjige.
- c) ... ljubezenske romane.
- č) ... poezijo.
- d) ... filozofske in politične knjige.

6. Moje romantične preference so ...

- a) Zgodovinarji pravijo, da ženske (dejansko pa moški).
- b) ... mlada dekleta.
- c) Sem samostojna in samozavestna ženska, a žal me privlačijo moški.
- č) Nimam preferenc, jaz sem preferenca.
- d) ... starejše ženske.

7. Kaj je tvoj sanjski poklic?

- a) Poročiti se z bogatim moškim.
- b) Odvetnik
- c) Pisatelj
- č) Ponoči mislec, podnevi politik
- d) Profesor

8. V prostem času ...

- a) ... grem na flancate na Rožnik.
- b) ... se družim s prijatelji ob kupici vina.
- c) ... daydreamam.
- č) ... grem na sprehod, potem ko zaključim svoje popoldansko vezenje.
- d) ... izumljam nove jezike.

9. Kakšne govornice se širijo o meni?

- a) Da preveč stalkam simpatijo na Instagramu.
- b) Da sem član komunistične partije.
- c) Da sem antikrist.
- č) Da za življenje potrebujem moškega.
- d) Da sem dislektik.

10. Moja najljubša beseda bi lahko bila ...

- a) ... tween.
- b) ... hrepenenje.
- c) ... uncoquettish.
- č) ... srce.
- d) ... swagger.

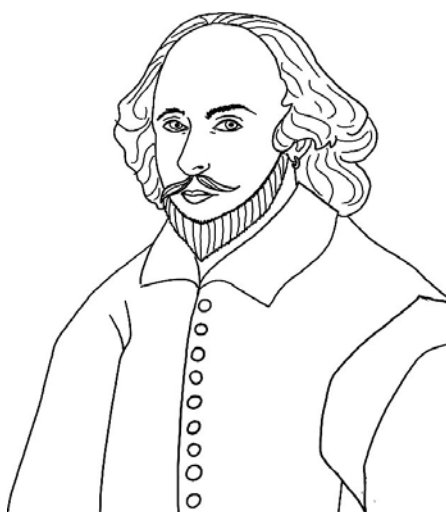
Točkovnik:

1. vprašanje: a) 3, b) 5, c) 1, č) 4, d) 2
2. vprašanje: a) 2, b) 5, c) 3, č) 1, d) 4
3. vprašanje: a) 4, b) 5, c) 3, č) 2, d) 1
4. vprašanje: a) 5, b) 4, c) 3, č) 1, d) 2
5. vprašanje: a) 1, b) 2, c) 3, č) 4, d) 5
6. vprašanje: a) 1, b) 4, c) 3, č) 5, d) 2
7. vprašanje: a) 3, b) 4, c) 1, č) 5, d) 2
8. vprašanje: a) 5, b) 4, c) 1, č) 3, d) 2
9. vprašanje: a) 4, b) 5, c) 1, č) 3, d) 2
10. vprašanje: a) 2, b) 5, c) 3, č) 4, d) 1

Rezultati:

William Shakespeare (10–15)

V soju sveče ali Ikeine svetilke pogosto delate pozno v noč, ob tem pa vas spremlja poživilna pijača. Čeprav vam tak življenjski slog pomaga, da opravite vsaj delček obveznosti, pa je čez dan vaša edina želja: spati, spati, nemara sanjati. O stvareh razmišljate precej poglobljeno in se zanimate za najbolj sprevržene mehanizme človečnosti, hkrati pa imate poseben smisel za humor, ki kljub nekonvencionalnosti (večinoma) nasmeji poslušalce. Ste tudi pesniška duša z velikim občutkom za dramatičnost, kar poživi vsakršno druženje, zato vašim prijateljem ni nikoli dolgčas.

J. R. R. Tolkien (16–24)

Ljudje bi vas opisali kot zasanjanega in malo odtujenega od realnosti, verjetno zato, ker si skoraj vsak mesec najdete nov obskuren hobi, ki vas popolnoma osvoji: od zbiranja podatkov o strupenih gobah in čarovniških zeliščih, prek starodavnih zgodbic do dešifriranja neuporabnih jezikov. Vsem radi govorite o najnovejših namišljenih svetovih, ki ste jih odkrili, a vas je strah, da ljudi okoli sebe dolgočasite, zato velikokrat pripovedujete svoji domači živali ali pajku v kotu sobe. Ljudje vas imajo radi, saj ste zvesti in vedno pripravljeni pomagati. Je pa res, da boste morali nekega dne prenehati čakati na Gandalfa in se sami odpraviti v neznano.

Jane Austen (25–34)

Nikoli ne zavrnete povabila na koncert ali zabavo (če ne zaradi lastnega užitka, pa vsaj zato, da ne razočarate najboljših prijateljic). Ste razumski človek, ki na svojo okolico gleda kritično in se nanjo odziva s cinizmom, kljub temu pa imate tudi dober smisel za humor. Šola vam ne dela težav, ste odprti in navdušeni nad življenjem, svoj prosti čas radi preživljate z družino in s prijatelji ter hodite v fitness kot pravi gym bro. Kljub številnim dobrim lastnostim pa vaše ljubezensko življenje praktično ne obstaja.

France Prešeren (35–44)

Noro! Vaša pesniška duša je taka kot France. Zagotovo ste ljubljenec src profesorice slovenščine. Ste polni novih zamisli in nedvomno bomo vaše ime brali po najrazličnejših učbenikih za slovenščino. Vaše ljubezenske preference so vprašljive, vaša ljubezen enostranska, pa vendar vas to nikoli ne ustavi. Nikdar ne obupate, ste velik romantik in polni neizpoljenih čustev. Vaše ideje so preveč napredne za dandanašnji čas, vaše vedenje velikokrat neprimerno, zato vas ljudje, ki vas ne marajo, velikokrat obrekujejo. Dajem vam le en nasvet: Pazite na svoje najboljših prijatelje! (Morda pojdite na izlete stran od vode.)

Ivan Cankar (45–50)

Čestitam, ste posebitev ene izmed največjih ikon slovenske literature, ljubitelja kave, Rožnika in prefinjenih brkov. Tudi vi radi hodite v kavarne, kjer pa morda ne izpadete najbolj družabno, vas pa zaradi karizme vsi nemudoma prepoznajo. Lep pogled ni dovolj za popuste, zato je vaše finančno stanje v stalnem pohujšanju. Imate tudi neomajna prepričanja in ste razvili pravi govorniški dar. Ker pa ste nagnjeni k metaforičnemu izražanju, v družbi včasih dobite občutek izobčenosti. Ta skrb je sicer odveč, je pa res, da bi v debatah s konservativnejšimi lahko počakali, da zapustite gostilno, preden pričnete govor o krivičnosti sistema.

Kviz za profesorje

BESEDILO:
Laura Vesel-Bogataj,
Pia Marin
FOTO:
Manca Mahnič

1. Kdo je napisal delo Kozlovska sodba v Višnji Gori?

Košič: Mislim, da je bil Fran Milčinski. (0)
Malus: Lahko napišeta *piska*. Sori, res ne vem. (0)
Antoni Jančič: Nimam pojma. Zdele, da me vprašaš ... Nekaj na Ju ... Jurčič! (1)

2. Kako se imenuje univerzalni čas v Sloveniji?

Košič: Recimo ... srednjeevropski čas. (1)
Malus: Tisti +1 pa še neki zraven. (0,5)
Antoni Jančič: Plus ena. (0,5)

3. Kdo je glavni igralec v slovenski seriji Gospod profesor (je tudi bivši ledinec)?

Košič: Jure Henigman. (1)
Malus: Nimam televizije. (0)
Antoni Jančič: To je ta naš Henigman. (1)

4. Koliko zvezd ima zastava Evropske unije?

Košič: Dvanajst. (1)
Malus: Toliko, kot je članic najbrž. Aaa ne? A jih je dvanajst? (1)
Antoni Jančič: Enajst. Čaki, a jih je dvanajst? (1)

5. Koliko stopnic moramo prehoditi, če želimo priti iz prvega do drugega nadstropja Ledine?

Košič: Štiriindvajset. (0,5)
Malus: Trideset, torej en štuk. (1)
Antoni Jančič: O moj bog. Koliko pa jih je, štirideset? (0)

6. Katera barva je nasproti rumene v barvnem krogu?

Košič: Vijolična. (1)
Malus: A je vijolična? (1)
Antoni Jančič: A je kakšna vijolična? (1)

7. Katera znana oseba je na rdeči preprogi nosila obleko, narejeno iz mesa?

Košič: Umm ... da malo pomislim, kaj je že una ... Lady Gaga. (1)
Malus: Lady Gaga. (1)
Antoni Jančič: Una Lady Gaga. (1)

8. Katero je najstarejše slovensko mesto?

Košič: Jaz bi rekel ali Ptuj ali Škofja Loka. (1)
Malus: Hmm ... Ptuj? (1)
Antoni Jančič: To pa vem! Ptuj! (1)

9. Koliko sledilcev ima profil Gimnazije Ledina na Instagramu (aprila 2024)?

Košič: 25641. (0)
Malus: Nimam pojma, ker nimam Instagrama. Ene 1200. (1)
Antoni Jančič: Dva milijona, hecam se. Ene deset tisoč. (0)

(Opomba: 2 t – če se zmoti za do 100
1,5 t – če se zmoti za do 200
1 t – če se zmoti za do 300
0,5 t – če se zmoti za do 400
0 t – če se zmoti za več kot 500)

9. Kdo je avtor slovenskega hita Mrcina?

Košič: Pojma nimam. (0)
Malus: Damjan Murko. A so dodatne točke, če rečem še Vedeževalec Blaž? (1 + 0,5 bonus)
Antoni Jančič: Murko. (1)

10. Kako se imenuje največje jezero v Sloveniji?

Košič: Največje je Cerkniško jezero. (1)
Malus: Bohinjsko? Aja ne, Cerkniško. (1)
Antoni Jančič: Pojma nimam. (0)

11. Naštejte tri okuse cedevite.

Košič: Pomaranča, limona, grenivka. (1)
Malus: A dobim bonus točke, če jih več? Bezeg in limona, limeta, pomaranča, grenivka, rdeča pomaranča. (1 + 0,5 bonus)
Antoni Jančič: Limona, limeta, pol je bezeg pa pomaranča. (1)

Kriterij:

- 0–5,5 točk nzd (1)
- 6–7,5 točk zd (2)
- 8–9 točk db (3)
- 9,5–11 točk pdb (4)
- 11,5–13 točk odl (5)

Rezultati:

Najbolje se je izkazala rešiteljica mnogih problemov, ki se lahko pojavijo pri vajah, ter vestna pomočnica raznih profesorjev, Katja Malus. S svojimi premišljenimi odgovori in dodatnim znanjem je skupaj pridobila 10,5 točke, torej prav dobro 4, kar je ocena, ki se je razveseli marsikateri ledinec. Oceno dobro 3 pa sta si z enakim številom točk pridobila ena in edina profesorica italijanščine Klara Antoni Jančič ter (skoraj) vsevedni profesor kemije Darko Košič. Oba sta osvojila 8,5 točke. Tudi tokrat so se vsi sodelujoči izognili popravljalnim rokom, kar pomeni, da bodo lahko v poletju uživali brez skrbi. Čestitke!

Kjer se vzhod sreča z zahodom ...

BESEDILO: **Roza Verbovšek, Vita Kogovšek**
FOTO: **udeleženci ekskurzije**

Od 14. do 17. marca 2024 sva se udeležili ekskurzije v Istanbul. Še nikoli nisva obiskali države z arabskim pridihom, zato sva si želeli spoznati nov način življenja in kulturo, saj je to mesto z bogato zgodovino kulturno srce Turčije. To so bili najboljši štirje dnevi tega leta.

Z Brnika smo v jutranjih urah poleteli proti Istanbulu. Že pred pristankom smo doživeli kulturni šok, saj smo videli, da so vsa naselja zelo strnjena in revna. Po pristanku je sledilo križarjenje po ožini Bospor, ki deli Istanbul na dva dela, azijski in evropski, in je tudi meja med Evropo in Azijo. Kosili smo v tipični turški restavraciji ob reki.

na meniju videli ceno kebaba – 25 evrov! Na ulici Istiklal, naši najljubši, smo doživeli veliko zabavnih prilog med pogajanjem za ceno. Seveda ne smemo pozabiti obiska ne prav posebno turške kavarne Starbucks, kjer so na lončke zapisali naša imena v turški različici. Ogledali smo si še trg Taksim, kjer pogosto potekajo demonstracije in protesti.

Drugi dan smo se odpravili do znanega nogometnega stadiona Vodafone, ki sprejme kar 42.590 gledalcev. Bil je v polni pripravi za prihajajoči finale sezone. Čeprav nisva nogometni navdušenki, se nama je zdel zanimiv, saj sva si lahko predstavljali, kako bo videti na malih zaslonih. Obiskali smo tudi nogometni muzej, kjer smo spoznali bogato zgodovino domačega kluba Beşiktaş in njegove strastne navijače. Ustavili smo se na egiptovskem bazarju, ki izžareva pristno orientalsko vzdušje, vendar je zelo turističen, česar smo se zavedeli šele, ko smo

Tretji dan smo se po zajtrku odpravili proti glavni mošeji v Istanbulu, Hagiji Sofiji, ki naj bi bila zgrajena že v 6. st. A lepša od Hagije Sofije se nama je zdela Modra mošeja, ki ji poseben čar dajejo čudovite ročno izdelane modre keramične ploščice.

Popoldne smo po navadi imeli nekaj prostega časa, ki sva ga seveda izkoristili za nakupovanje. Večkrat sva zavili v ulice pokritih bazarjev, kot je Kapala čaršija. To je eden največjih in najstarejših bazarjev, ki ima več kot štiri tisoč trgovnic in ga dnevno obišče od 250.000 do 400.000 obiskovalcev. Turki so znani kot dobri pogajalci, in preden kaj kupite, predlagava, da se poskusite čim bolj pogajati za ceno. Vodička nam je zaupala, da so v Istanbulu kraje kar pogoste, zato smo pazili na svoje stvari.

Ogledali smo si še največjo izmed sto starodavnih cistern, ki ležijo pod mestom, Cisterno baziliko. Razširjena cisterna je zagotovila sistem za filtriranje vode v Veliki palači. Zgodovinska besedila trdijo, da naj bi cisterno gradilo 7000 sužnjev. V spominu nama je ostala še zanimivost, da je bila cisterna uporabljena tudi kot lokacija za film o Jamesu Bondu. Zadnji dan smo si ogledali še soseski Balat in Fener, kjer so prijetno vzdušje pričarale barvite hiške, majhne kavarne in trgovnice v ozkih ulicah.

Popoldnevi in večeri so bili najboljši del ekskurzije. Zvečer, ko je v mestu veliko ljudi, je vzdušje neverjetno. Ekskurzija je preseгла najina pričakovanja – izvedeli sva veliko zanimivosti o mestu in njegovi zgodovini, predvsem pa sva se imeli odlično v družbi ledincev ter profesorjev.

Ledinci, hvala vam za deljenje mobilnih podatkov prek mobilne dostopne točke. Naj še omeniva, da so bili profesorji sproščeni in je bilo z njimi prijetno klepetati. Še posebej dobro sva se ujeli s prof. Tomac. Upava, da je na najine zamude k zajtrku in na zборе že pozabila.

Kaj imajo vafli s politiko?

BESEDILO: **Tinkara Knez**
FOTO: **udeleženci izmenjave**

Menda imajo v Belgiji mamljive, slastne vafle. To trditev smo na lastnih brbončicah želeli preveriti tudi dijaki Gimnazije Ledina. Od 17. do 23. aprila 2024 smo se ob spremstvu profesorice Nike Cebin, Mojce Velušček in Maje Lebar Bajec v okviru programa Erasmus+ mudili v prestolnici Belgije in obenem Evropske unije – v velemestu Bruselj.

Popotovanje se je pričelo v sredo, 17. aprila, z odhodom iz Ljubljane okoli devete ure zjutraj. Z avtobusom smo po slabih dveh urah vožnje prispeli na zagrebško letališče. Po vseh dolgočasnih, vendar obveznih letaliških opravilih, torej tehtanje in oddaja prtljage, sprehod skozi piskajoči portal in čakanje na odprtje terminala, smo se končno znašli na letalu. Eni prvič, drugi že desetič, za ene je bilo strašljivo, za druge vznemirljivo. Po približno uri in pol smo pristali na letališču Charleroi v Bruslju, kjer so nas čakali kombiji, ki so nas odpeljali do naše nastanitve, pristrčnega hotela. Vsi izmučeni smo se podali v svoje sobe in počakali na težko pričakovano večerjo.

V četrtek zjutraj smo odšli do mednarodne šole Uccle, kjer smo so srečali s tamkajšnjimi slovenskimi dijaki. Šola se že na prvi pogled razlikuje od naših šol. Obdaja jo ograja, ob vsakem vhodu pa so varnostniki. Znotraj ograje so mednarodni vrtec ter osnovna in srednja šola. Počutila sem se, kot da sem vstopila v Harvard, kjer so ljudje s povprečnim IQ-jem 130.

Po kratkem uvodnem programu – pozdrav direktorja in ravnatelja šole, predstavitev šole in srečanje s slovenskimi dijaki in učitelji – smo se skupaj odpravili do Evropskega parlamenta. Bolj podrobno in skozi njune oči sta nam ga predstavila poslanka Ljudmila Novak in njen tajnik Robert Velikonja. Ljudmila Novak je slovenska političarka, ki je bila leta 2004 prvič izvoljena za evropsko poslanko ter ponovno leta 2019, ko je postala še članica odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter delegacije za odnose z Izraelom. Z njo smo se srečali v manjši predavalnici, kjer nam je na kratko predstavila svojo politično pot in odgovarjala na naša vprašanja. Tajnik Robert Velikonja nas je kasneje popeljal do glavne dvorane, kjer nam je razložil, kako potekajo zasedanja parlamenta. Politični del dneva smo nadaljevali in končali v Parlamentariumu – muzeju EU in njene zgodovine. Sprehodili smo se še po mestnem parku Cinquantenaire z občudovanja vrednim slavalokom v osrednjem delu.

Popoldanski čas smo izkoristili za ogled in spoznavanje središča Bruslja. Občudovali smo osrednji Veliki trg (Grand Place), ki je zagotovo na vrhu seznama krajev in znamenitosti, ki naj bi si jih turisti ogledali v mestu, prav tako pa je tudi na Unescovem seznamu svetovne dediščine. Svoje brbončice smo razvajali s pestro izbiro okusov pralinejev v različnih čokoladnicah; Mary si bomo zapomnili po barviti embalaži bonbonov, mnogokrat pa nam je pot prekrizala tudi čokoladnica Leonidas.

Naslednje jutro smo se znova napotili do šole Uccle, po kateri so nas vodili dijaki in nam razkazali vse njene koticke. Šola je sestavljena iz več stavb, vsaka je namenjena določenim predmetom. Stavba, poimenovana Da Vinci, je na primer namenjena uram biologije, kemije in fizike, Platon pa jezikom in knjižnici. Pouk poteka v več jezikih: francoščini, nemščini in angleščini, določeni predmeti pa tudi v mnogo drugih. Vsi dijaki morajo biti v šoli do 16. ure. Zaupali so nam še, da je zaradi vseh varnostnikov in ograje skoraj ne mogoče špricati pouk. Razlike so tudi pri ocenjevanju, saj se naši vrstniki med pisnim ocenjevanjem ne presedajo, pri spisih pa jim je dovoljeno imeti pri sebi zpiske. Ocenjeni so z ocenami od 1 do 10, imajo pa tudi več počitnic kot mi. Med odmorom za malico smo v jedilnicah opozarjali učence na ločevanje odpadkov in skrbeli za red in čistočo, nekaj ur pa smo preživeli pri pouku, ki ga vodijo učitelji ter profesorji iz različnih evropskih držav. Po kosilu smo se navkljub dežju sprehodili po parku z jezerom Bois de la Chambre. Fantje so tam za šalo odigrali še hiter baseball.

Politično ozaveščanje se je nadaljevalo popoldne, ko so nas sprejeli slovenski predstavniki Sveta EU. V sejni sobi so nam predstavili pomen svojega dela, na koncu pa je ostalo dovolj časa in priložnosti za naša vprašanja, ki so se navezovala na predstavljena dejstva ter energetiko.

Sobota je bila dan za spoznavanje krajev blizu Bruslja. V Gentu smo se pridružili erasmusovki, nekdanji Ledinki, ki smo jo po naključju srečali na letalu. Popeljala nas je po čarobnih ulicah in kanalih Genta. Odkrivali smo zgodovino in umetnost ter se naužili lepote. Potem smo se odpravili v Brugge, belgijske Benetke, kjer smo se sprehajali med srednjeveškimi

čudesi. Zvečer smo si v hotelskih sobah sami pripravili večerjo: od palačink in mlečnega riža do testenin in zamrznjene hrane.

V nedeljo nismo nič kaj počivali, saj sta nas znova čakala ogleda dveh simpatičnih mest. V Dinantu, mestu saksofonov, smo si ogledali muzej talentiranega Adolpha Saxa in katedralo Notre dame de Dinant. V prisrčnem mestecu Namur pa smo se povzpeli do citadele, kjer smo si privoščili sprehod v objemu sonca.

V ponedeljek smo še zadnjič obiskali šolo Uccle in se s predstavitvijo skupnega projekta z naslovom Ohranimo naravo / Trajnostna prihodnost temelji na sodelovanju poslovili od tamkajšnjih slovenskih dijakov. Kot zadnje od znamenitosti smo si ogledali ikonični Atomium in se sprehodili po Mini Evropi, kjer smo se potopili v evropsko zgodovino.

Vsaka dobra stvar se enkrat konča, naša se je z zadnjimi nakupi, če smo za mami, babi, sošolko ali fanta mogoče pozabili kupiti kakšne spominke. Kombiji z nepozabnimi vozniki so nas zapeljali do letališča, kjer smo se znova srečali z letališkim protokolom. Ob čakanju na let smo se nekateri učili, drugi spali, tretji pa po letališču iskali izgubljeno jopico. Privoščili smo si še duty free nakupe, s cenami, nabitimi do neba. Po prihodu v Zagreb nas je čakala še vožnja proti Ljubljani, ki smo jo popestrili z bus diskom. Potovalni teden se je zaključil v objemu domačih.

S projektom Erasmus+ in trdom vseh profesorice smo dijaki na svojem travel bucket listu obkljukali novo deželo in dobili mnogo nepozabnih izkušenj. Hvala!

Po dolini reke Loare in še malo naokrog

BESEDILO: **Neža Toplak**
FOTO: **udeleženci ekskurzije**

Na težko pričakovano pot smo se z avtobusom odpravili v oranžno obarvanih večernih urah v torek, 2. aprila 2024. V upanju, da nam bo med nočno vožnjo vsaj malo uspelo zatisniti oči, smo se udobno namestili, vendar mnogim zaradi adrenalina ob odhodu in pomanjkanja prostora ni uspelo zaspati.

Do naše prve točke – dvorca Chambord – nas je pot vodila preko Italije in mimo najvišjega vrha Alp. Čeprav izčrpani zaradi prečute noči, smo se odpravili na ogled gradu. Notranjost dvorca je impresivna, enako kot njegova zunanost, okna pa ponujajo razgled na čudovito oblikovan francoski park. Chambord mnogi povezujejo z da Vincijem, ki naj bi naredil načrte za stopnišče, vendar je zaradi datuma njegove smrti to malo verjetno. Dvorec, ki velja za enega večjih, če ne največjega v dolini Loare, je dal zgraditi francoski kralj Franc I. Osnovan je bil kot lovski dvorec za vladarja, vendar je ta tam preživel zelo malo časa. Po ogledu te mogočne arhitekturne stvaritve se je naša pot nadaljevala v Tours.

Sprehodili smo se po mestu in uživali v sončnem zahodu. Gotska stolnica nas je poleg svoje velikosti presenetila tudi s čudovitimi pisanimi vitraži. Sledila je večerja v lokalu blizu hotela, potem pa nujno potreben počitek.

Tretji dan nas je spremljalo oblačno vreme. Zjutraj smo se takoj po zajtrku, kjer so bili v glavni vlogi francoski rogljički, odpravili proti severni obali Francije, do najbolj oddaljene točke na naši poti. Med potjo smo v francoščini in slovenščini poslušali pesem Barbara francoskega pesnika Jacquesa Preverta, ki govori o bretanjskem mestu Brest, ki je bilo hudo poškodovano med drugo svetovno vojno. Imeli smo tudi kratek course de langue français, kjer smo se naučili, kako naročiti lokalne specialitete v pekarni.

Mont Saint-Michel smo zagledali že od daleč, in bližje kot smo prišli, manj resničen se je zdel. Eden najbolj slikovitih in prepoznavnih krajev na svetu ni poseben

le zaradi svojega kulturnega in zgodovinskega pomena, temveč tudi zaradi plimovanja, ki ga dvakrat dnevno spremeni v otok. To ni nikakršna ovira za obiskovalce, saj je do njega zgrajen most. Po zavitih uličicah smo se povzpeli do samostana na vrhu otoka. Ogledali smo si prostore, v katerih so nekoč živeli in delovali menihi, dormitorij, križni hodnik in prostore, namenjene molitvi. Sprehodili smo se po glavni ulici mesta, ki je bila polna trgovinic s spominki in stojnic s hrano, in se povzpeli na obzidje ter občudovali razgled, ki se je razprostiral daleč naokoli. Pot nas je vodila naprej v obmorsko mesto Saint-Malo. Ogledali smo si veličastno gotško katedralo ter se povzpeli na srednjeveško obzidje, ki obdaja mesto. Za večerjo so nam med drugim postregli sladico z okusom slane karamele, značilno za Bretanjo.

Četrty dan smo se ponovno zbudili v oblačno jutro, naša pot pa se je obrnila proti domu. Odpeljali smo se do mesta Le Mans, znanega predvsem po avtomobilističnih dirkah. Kratek postanek smo imeli v muzeju 24 ur Le Mansa (Musée des 24 Heures), v bližini katerega je vhod na dirkališče.

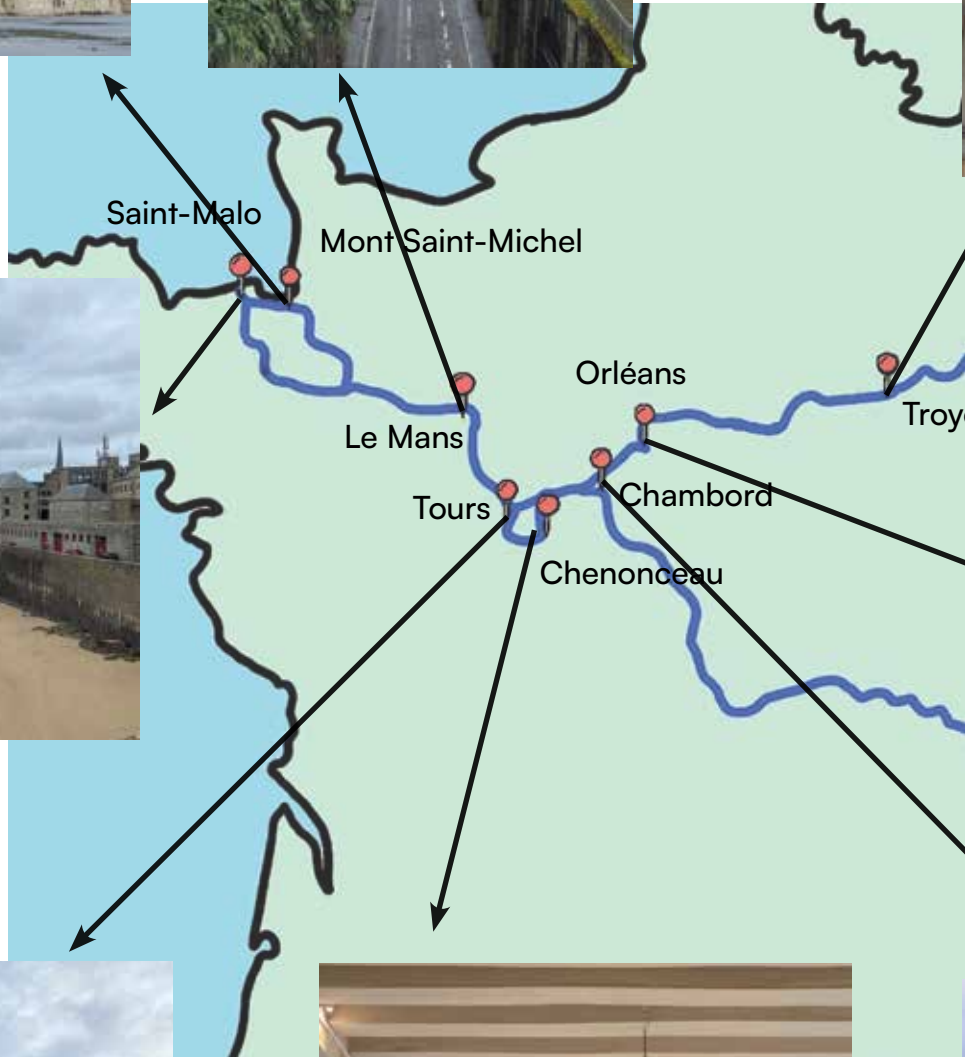
Pot nas je vodila dalje po dolini reke Loire do pritoka Cher, čez katerega se pne dvorec Chenonceau, ki je dobil naziv ženski dvorec. Vsaki od nekdanjih lastnic je v dvorcu posvečena soba, osebje pa vsako sezono zamenja dekoracijo (občudovali smo spomladansko-velikonočno okrasitev z raznobarnim cvetjem).

Med nekdanje prebivalke gradu spadajo Katarina Medičejska, Luiza Lorenska in Louise Dupin. Ker smo v двореc prišli malo pred zaprtjem, smo si notranjost ogledali zelo hitro, več časa pa smo imeli za občudovanje vrtov in sprehod po labirintu. Dan smo zaključili v mestu Orléans, ki je povezano z Ivano Orleansko, eno najbolj tragičnih žensk francoske zgodovine.

Zadnji dan je zaznamovala predvsem dolga vožnja domov, ki se je začela že v jutranjih urah. Ustavili smo se v mestu Troyes, ki ga upravičeno imenujejo prestolnica francoske gotike. Mesto je polno poznosrednjeveških kapel in cerkev, med katerimi še posebej izstopa ogromna katedrala sv. Petra in Pavla. V prostem času smo raziskovali ogromno tržnico in se sprehodili po srednjeveških ulicah.

Pot proti vzhodu se je nadaljevala po Alzaciji, kjer je čutiti nemški vpliv. Ta mešanica francoske in nemške kulture je posledica dolgih stoletij, ko je bila ta pokrajina pod nemško oblastjo. Obiskali smo Obernai, manjše alzaško mesto v okolici Strasbourga, ki je zaznamoval konec potepa po Franciji. Mestece je polno zanimivih trgovinic in pekarn, ki pa so bile zaradi pozne ure večinoma že zaprte. Na avtobusu smo se udobno namestili in se odpravili proti domu. Avtocesta nas je peljala čez Nemčijo in Avstrijo preko Karavank nazaj v Ljubljano, kamor smo prispeli v zgodnjih jutranjih urah.

Lučka Leben

BESEDILO:

Karin Forte

Pia Marin

FOTO:

Sara Hailović
in osebni arhiv L. L.

»Test, test. Živijo! Lučka tukil!« Tako je naš pogovor začela nasmejana ledinka, ki pravi, da bi od vseh živali največ svojih značilnosti našla v papigah, saj je tako kot one glasna, ima veliko energije in rada poleti v svet. Prav tako pa ji ni nikoli dolgčas, saj si prosti čas zapolni z dejavnostmi, kot sta folklora in dramski krožek, z očetom pa večkrat pobegneta na kakšno daljše potovanje z avtom.

Lučka že od mladih nog rada pleše, saj jo glasba popelje v drug svet. Prav zato je v šestem razredu njeno pozornost na hodniku pritegnil plakat, ki je vabil k vpisu novih članov v folklorno skupino v njeni domači Borovnici. Odločila se je poskusiti nekaj novega, vaje pa sedaj obiskuje že sedmo leto. Folklorna skupina se udeležuje številnih tekmovanj, Lučka pa najbolj uživa prav zaradi odlične družbe.

Tudi ljubezen do odra in čut za igro je Lučka pridobila že v osnovni šoli, ko je povezovala številne prireditve in ugotovila, da se prav na odru počuti najbolj svobodno in samosvojo. Lani je s šolsko dramsko skupino Carpe diem uprizorila predstavo Tjaše Mislej Naše skladišče, v kateri je nastopila v vlogi ostarele delavke Vere. Zanj je bila to ena najboljših igralskih izkušenj do sedaj, saj so se z ostalimi člani skupine odlično ujeli.

Ob toliko interesih se je morala seveda naučiti dobro organizirati svoj čas. Pri tem ji pomaga načrtovanje časa za šolsko delo in delanje nalog med interesnimi dejavnostmi. Zaradi natrpanega urnika se ji učenje včasih zavleče tudi v večerne ure.

Kot vsakdo od nas je tudi Lučka na svoji poti naletela že na mnoge izzive, za premagovanje katerih jo vedno znova motivirajo prijatelji in ljudje okoli nje ter želja, da v svet širi svojo pozitivno energijo. No, roko na srce, pa verjetno bi ji bilo dolgčas, če se ne bi nič dogajalo.

Lučka velik del svojega časa preživi na potovanjih, kjer se je srečala z najrazličnejšimi kulturami. Lani poleti sta se z očetom podala na enomesečno potovanje z avtom, ki je zajemalo več držav. Med njimi je bila tudi Gruzija, kjer se je Lučki v spomin najbolj vtisnila zanimiva vasica Ušguli, iz katere je mogoče opazovati ledenik in najvišjo goro v državi. Življenje tam poteka povsem drugače kot pri nas, zato se je še posebej zamislila o našem življenjskem slogu in kako je zanj hvaležna, čeprav bi se včasih tudi sama preselila v kakšno skrito vasico in uživala v pristnem stiku z naravo.

Naslednje potovanje, ki ga načrtujeta z očetom, je dvomesečni roadtrip do kitajske meje in Mongolije. Čeprav je odkrila že velik del sveta, ji želje po raziskovanju številnih novih krajev ne manjka. Če bi lahko, bi prepotovala kar ves svet.

Za zaključek intervjuja sva Lučko povprašali še za nasvet, ki bi ledince bodril ob težkih dneh: »Važno je, da vse, kar delaš, delaš z dušo in srcem ter si upaš izzivati samega sebe. Če si nekaj res želiš poskusiti, stori to ne glede na izkušnje in mnenje drugih. Dokaži samemu sebi, da zmoreš!«

Žiga Savšek

BESEDILO:

**Lunja Gabrič Bronič,
Laura Vesel-Bogataj**

FOTO:

**Sara Halilović,
Gašper Žnidaršič**

Žiga je dijak 2. letnika, ki se opiše kot zabavnega, pametnega in vestnega v šoli, kar mu ne pomeni le delati zase, temveč tudi za druge (deljenje zapiskov ipd.). Na šoli ga najverjetneje najbolj poznamo po nastopih s harmoniko.

»Najbolj uživam pri kemiji,« pravi Žiga, saj mu je ta (poleg ostalih naravoslovnih predmetov, fiziko ima rad zaradi profesorja) najljubša. Na tem področju je osvojil več srebrnih in zlatih priznanj. Ni še odločen glede študija, bo pa nekaj naravoslovnega, v skladu z njegovimi interesi, najverjetneje pa kar kemija. Prejema Zoisovo štipendijo in ima visok šolski uspeh.

Vsa njegova pozornost pa ni namenjena le kemiji, ampak tudi harmoniki. Ta inštrument, s katerim se je začel ukvarjati razmeroma pozno, je ena izmed njegovih strasti. V četrtem razredu se je poskusil vpisati v glasbeno šolo, saj si je želel igrati tolkala, ampak ga niso sprejeli. Naslednje leto si je rekel: »Gremo poskusit še enkrat.« Na prijavnici je kot prvo možnost spet označil tolkala in se vprašal: »Hm, kaj bi si še izbral?« Harmonika se mu je zdela kar v redu in zanimiva. Kot si lahko predstavljate, na tolkala spet ni bil sprejet, so ga pa vzeli na harmoniko. Vseeno si želi po končanih osmih letih učenja harmonike nadaljevati glasbeno šolanje tokrat res na tolkalih. Glasbeno šolo obiskuje dvakrat tedensko, vestno vadi vsak dan in je član orkestra desetih harmonik ter od nedavnega tudi član harmonikarskega tria.

Po končani glasbeni šoli bo harmoniko zagotovo še igral, saj se mu zdi, da je posvečati se inštrumentu osem let, potem pa ga nikoli več prijete v roke, milo rečeno malo bedno. Ob harmoniki res uživa, vseč mu je igranje zanimivih skladb, ki si jih sam izbere

in se jih poskusi naučiti na pamet, čeprav mu vedno ne uspe. Če mu je skladba vseč, uživa v njej in mu je ni težko ponavljati znova in znova. Drugače je z etudami, ki jih igra za vajo, te se mu zelo vlečejo.

Med njegovimi najljubšimi skladbami je trenutno O bella Italia, ki jo je letos igral na Ledinskih talentih. Včasih ima pred nastopi še vedno malo treme in so živci krivi za kakšno napako, ampak v nastopanju uživa, saj glasbo rad deli s poslušalci.

In kaj meni o narodnozabavnih skladbah? Pravi, da narodnozabavna glasba res zveni preprosto in uporablja omejen nabor akordov, a je treba akorde menjati zelo hitro, zato ni tako lahka, kot se zdi.

Žiga je srednjo šolo izbiral v času pouka na daljavo. Kljub takrat zapletenim okoliščinam je zadovoljen, da je izbral Ledino. Hvaležen je, da je pristal v razredu s tako super sošolci, ki si pomagajo, ko je treba, in da ima odlične profesorje. »Upam, da tudi drugi ledinci uživajo na Ledini tako kot jaz.«

Ta cenejša verzija napo

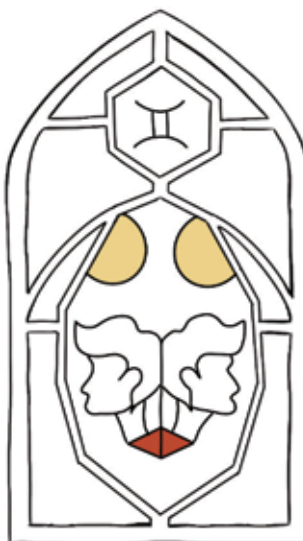
OVEN

Hobiji: cestno kolesarstvo ali skakanje z mostov
Odvisnost: požiganje gozdov ali zbiranje znamk
Vzrok smrti: zastoj srca v spanju ali ponesrečen skok z mostu

BIK

Hobiji: jadranje ali šah
Odvisnost: prime energijske pijače ali candycrush
Vzrok smrti: infarkt ali zadušitev s hrano

DVOJČKA

Hobiji: balinanje ali lov
Odvisnost: gledanje političnih debat ali seciranje žuželk
Vzrok smrti: ožig meduze ali atentat

RAK

Hobiji: nogomet ali izdelovanje klobukov
Odvisnost: zbiranje slikic nogometašev ali pomivanje posode
Vzrok smrti: zataknitev med posteljo in steno ali nesreča pri sestavljanju ikea pohištva

LEV

Hobiji: kvačkanje ali golf
Odvosnost: zanikanje znanosti ali hoja v fitnes, a samo za slike
Vzrok smrti: zbijete poslovnež na e-skiroju ali padec v jašek

DEVICA

Hobiji: izdelovanje figuric iz porcelana ali tenis
Odvisnost: poniževanje drugih
Vzrok smrti: pljučnica ali zbijete kombi

vedovalke prihodnosti

BESEDILO IN ILUSTRACIJE: Iza Mušič Petkovič

TEHTNICA

Hobiji: lovljenje duhov ali vzdrževanje kmetije mravelj
Odvisnost: prankanje ljudi ali okušanje novih energijskih pijač
Vzrok smrti: nekdo te zabode ali poškodbe v spopadu ena na ena

ŠKORPIJON

Hobiji: javni govorec ali drag queen
Odvisnost: fejkanje smrti ali konstantno pregledovanje gmaila
Vzrok smrti: kap ali overdose s kofeinom

STRELEC

Hobiji: costplayer ali trampolinanje
Odvisnost: igranje haydaya ali adrenalin
Vzrok smrti: padec po stopnicah ali ugrabitev s strani vesoljcev

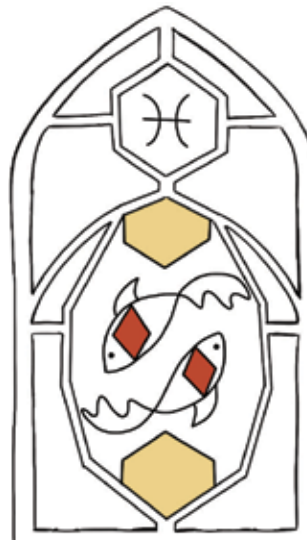
KOZOROG

Hobiji: širjenje komunizma ali izdelovanje mil
Odvisnost: zbiranje kamnov ali uporabljanje # v vseh sms-jih
Vzrok smrti: zadušitev s čigumijem ali izguba navodil za jemanje zdravil

VODNAR

Hobiji: ribolov ali slikanje
Odvisnost: uporaba operila ali obsesija z registrskimi tablicami
Vzrok smrti: utopitev ali po nesreči spiješ vodo z barvo namesto čaja

RIBI

Hobiji: branje ali igranje na steklenice
Odvisnost: striženje papirja na popolne kvadratke ali gledanje true crime grwm
Vzrok smrti: napad morskega konjička ali overdose s cedevito

Hitre novice

ZBIRA JIH:
Maruša Tomažević

Šport

Sicer nismo športna gimnazija, a se tudi na Ledini vsako leto odvija dan športa. Poleg sprehodov na grad, brcanja žoge na Taboru in pingponga je ta dan vrhunec športnega in tekmovalnega duha Ledine. Za medalje lahko tekmujejo vsi letniki, ki se lahko pomerijo v izbranih disciplinah.

Najglasneje se oglašajo odbojgarski in košarkarski navijači v veliki in mali telovadnici, umirjeno spopade analizirajo šahovski gledalci v sivi sobi, z občudovanjem pa tekmovalce gledajo fantki in dekleta v fitnesu. Vsi, ki ste se našli v opisu zgoraj, ste začutili in zagotovo tudi zavohali ledinski športni duh. Kaj pa tisti, ki so ga ustvarjali? Objavljamo verno sosledje dogodkov iz ust predstavnikov treh ekip.

Ženska odbojka:

Kako so dekleta iz 3. F prišle do finala ali »If you are in the way of my goals and dreams, I suggest you move!«

(Lion Quotes In Pictures)

Prvo smo z lahkoto premagale 1. B. *(Po krajšem zapletu in razpletu so dekleta v naslednjem krogu igrala proti 1. F.)* V bistvu smo proti 1. F skoraj zgubile, kar bi bilo dokaj slabo. Premagale smo jih na dve razlike. *(Prišel je čas finala, kjer so si nasproti stale z dijakinjami iz 1. C.)* V finalu je bilo vse v redu, dokler se ni ena članica ekipe poškodovala *(sprednja križna vez)*. Jaz sem jo zamenjala, na koncu smo zmagale z 2 : 0 v setih in dobile medalje pa to. *(Junakinje iz 3. F so poskrbele za hierarhični red na Ledini in skozi celoten turnir gazile po prvih letnikih.)*

Moška košarka 1:

4. G končno prišel do žoge ali »The moment you give up is the moment you let someone else win.« (Kobe Bryant)

3. C je dobil žogo. *(Met kovanca za prvo žogo je kritičnega pomena za nadaljevanje zgodbe.)* Potem so večinoma neprestano držali žogo. *(Rezultat 9 : 1 za 3. C je kazal na skoraj neizogiben poraz 4. G.)* In končno smo mi dobili žogo. *(Prvo sta padli 2 trojki.)* Dve v faco! *(Točke so letele v koš,*

s polaganjem in še z dvema trojkama se je rezultat spremenil v 12 : 9 za 4. G. Igra se je nadaljevala do 12 : 3 za 4. G in se veličastno zaključila.) Zmagali smo s trojko. *(Dečki so se v polfinalu pomerili s 4. F in jih premagali 15 : 3, kasneje pa s porazom proti 4. D končali na drugem mestu.)*

Moška košarka 2:

Dolgo pričakovana zmaga 4. F ali »The best way to make your dreams come true is to wake up.« (Muhammad Ali)

To je dokaj žalostna zgodba. Začelo se je v drugem letniku, ko smo šli igrati in izgubili proti enim četrtem letnikom. *(Nadaljnji povzetek originalni zgodbi in pripovedovalcu ne seže do kolen. Gre pa takole: Trije fantiči so se zaobljubili, da bodo nekega dne zmagovali košarke na dnevu športa. V tretjem letniku je bila ekipa nepopolna, saj je en član šel na ekskurzijo, in tudi zdaj, v 4. letniku, ni kazalo najbolje, saj jih je ovirala poškodba križne vezi pri enem igralcu in igra tri na tri, ki jo je moral drugi soigrallec odigrati v Mariboru.)* Na dan tekme pridemo v šolo in vidimo, da igramo proti 3. F. *(Dečki so malo potipali teren in zaslišali, da njihovi nasprotniki niso najboljši.)* To je bila naša prva napaka. Podcenjevali smo jih. Začeli smo slabo, ležerno, nič ni šlo notri, fantje iz 3. F so povedli s 3 : 1. *(Igra se je nadaljevala v neprestanem napetem boju za vodstvo, ki mu je poveljeval čas.)* Minuto do konca smo dali koš, zaostajali smo samo še za dve. Na uri je bilo 10 sekund do konca, ko sem probal vreči prvo trojko. *(Žoga se je odbila od obroča, prišla v roke soigralcu, ki si jo je priboril s skokom in žogo ponovno vrgel na črto. Podaja je bila ponesrečena, žoga se je odbila od noge, sodnik je piskal out.)* Sodnik reče: Še 3 sekunde. K meni priteče nasprotni igralec in na polno naredi blok. Jaz naredim step-back. Vržem žogo in čas se ustavi. *(Čas se ustavi. Žoga je letela v koš in sodnik je piskal konec. Rezultat je bil izenačen.)* Seveda to še ni bil konec. *(V pravilih je bilo dogovorjeno, da se igro v takem primeru zaključi s prostimi meti.)* Igra je bila naporna in oni so šli prvi. *(Vsi trije igralci nasprotne ekipe so zgrešili koš.)* Zadenemo prvi koš. Zmaga je našaaaa! *(Tako so si dijaki 4. F priborili skupno 3. mesto v košarki.)*

Kmetica neobdelane zemlje svetuje

Pošlji svoje vprašanje Kmetici neobdelane zemlje, ki ti bo pomagala z nasvetom, te pomirila in usmerila na pravo pot.

@obupani_maturant999: **Škraba je reku da rabm za maturo 4 mesce po 3 ure intenzivnega učenja??**

Brez skrbi, če hočeš poslušat Škrabo, moraš posnetek tako ali tako predvajati na 2-kratni hitrosti. S tem prideš na 2 meseca po uro in pol intenzivnega učenja na dan. V šoli imaš tako ali tako 45 min matematike, tako da ti doma ostane le še 45 min! Enostavna matematika.

@maj_ubija: **kok še???**

Nikar tako obupano! Mogoče je z lepim vremenom res padla koncentracija za učenje in sedenje za mizo, ampak mami je zagotovo še zmeraj isto tečna kot na začetku leta. Če ste bili pridni skozi vse leto, ste sedaj že skoraj konec, drugače pa še malo stisnite zobe in bo kmalu konec. Za spodbudo si predstavljajte zadovoljen nasmeh na mamičinem obrazu, babičino oporoko za najljubšega vnuka in proste počitnice, ko končno dobite težko prigarano spričevalo.

Črna kronika

Dijaki so prestrašeni. Strah je še toliko močnejši, saj prihaja iz varnega in dobro poznanege objema osebe, h kateri smo se zatekali v najhujši uri obupa, nemoči in strahu. Govora je o dobro znanem Andreju P. Škrabi, ki na socialnih omrežjih seje seme preplaha. Maturante je prestrašil z napovedjo, da se je za maturo treba začeti učiti 4 mesece pred izpitom, po 3 do 4 ure intenzivnega učenja na dan. To bi bil začetek februarja, ko smo še okrevali po novem letu, se preganjali s popravljanimi roki in se veselili zimskih počitnic! To zagotovo ni bila spodbudna beseda, ki se jo potrebuje v času pred maturo.

Zakaj si glasoval za svojega naj profesorja?

Karče

Ker je car.
Ker je legenda.
Ker nas vidi v dušo.

Šetina

Googy, ne bom reku smešen, ampak googy

Kobe

Ker nas ima športno.

Bovha

Ker je smešen.
Rad vidim, kako pobere nagrado.
Ker je moj razrednik.
Ker ma on mene rad.

Lencl

Ikona

Prhavic

Ker je dobro usekan.

Gorazd Jurman

Dal mi je 2!

Marinič

A rabim povedat?
Ker je Marinič.

Belina

Ker astronomski tabor.

Antoni Jančič

Ker mi je ful pikica

Zver

Prijazna,
razredničarka

Berlan

Fashion icon

Lebar Bajec

Ni bolšga!

Cvetko

Totalen srček

Izjave profesorjev

Sabadžija

Včasih me res skrbi za vaše mentalno zdravje.
Ali ste pismeni ali niste pismeni?

Lenci

Potujoči cikloni ali depresije, pa ne tiste, ki jih imate vi.

Dijakinja: Profesor, a lahko nehamo pisat, ker smo že eno stran napisal?

Lenci: Tako, pridni ste, dobro vam gre, le tako naprej, uspelo vam bo.

Mi nismo high, zračni tlak pa je.

Belina

Meni ne bo nič hudega, za vas pa še ne vem.

Dajmo vrata zapret, da ne bodo drugi vidl, kako plonkate.

Zdaj bom malo bolj hudoben. A ne preveč.

Berlan

A vi bi versko skupnost ustanovil?

Trdan Zager

Ti nisi fan, ti si cel air conditioner.

Gliha

Če ne z leti, pa s tableti.

Ne skrbet, jaz grizem šele v 3. letniku.

A bi se nehu prehranjevat, ker te bom vpisala?

Lej, tam odzadi boš lahko spal. Tam je več placa.

Vezana zgodovina

Vse se začelo je z velikim pokom,
pa poskusi ti to razložiti otrokom,
ker da energije ne moreš ustvarit,
tega dejstva ne smemo zanemarit.

Ampak šele ko se človek razvije,
se zgodovina kot taka odkrije.
Bilo je življenje v kameni dobi,
ti tiste ljudi sam' zafrkavat probi,
res se ti ne bi dobro pisalo,
če skozi hrbet imel bi bodalo.

Verjetno ko ljudje se stalno naselijo,
se jim nagoni malo umirijo,
k temu pripomore vpliv bližnjih rek,
pa smo že prešli na stari vek.

Prva po vrsti je bakrena doba,
ko je popularna bakrena roba,
zato se trgovina prvič pojavi
in urbanizacija na noge postavi.

Naslednja je bronasta doba po vrsti,
ko Hamurabi poskrbi, da so boleli prsti,
takrat gredo Hetiti Malo Azijo pogledat
in tudi Egipta ne gre jim spregledat.

Ker pa bron je primanjkovalo,
uporabljat železo popularno je postalo,
asirski vladar si knjižnico postavi,
Perzija pa kot imperij se predstavi.

Prvič se pojavi družbena hierarhija,
kmetje b'li so revni, sužn'e se pobija.
Takrat so gradili sfinge, piramide,
da faraon lahko v afterlife pride.

Ko Grki pogledajo na uro,
začnejo z evropsko kulturo,
dečki nam prinesejo mite, filozofijo
pa še amfiteater zraven nam zgradijo.

Baje da Minotaver na Kreti je živel,
če te je zagledal, potem si kar oplel,
tam so tudi Minojci živeli,
ker imeli vodovod so, lih niso trpeli.

Mikenska doba minojski je sledila,
takrat kneze Kreta je dobila.
Med prehodno dobo se Dorci selijo
in prvi polisi se ustanovijo.

Iliada in Odiseja ena najdaljših sta epov,
še dlje kot ti dve jaz stal tukaj bom in rapal.
Nova bojna vrsta falanga je nastala,
sploh je nisi videl, te takoj je premagala.

Olimpijske igre so ustanovili,
da bi se lahko pred vojno umaknili
in še več ozemlja si pridobili,
kot so si ga s kolonizacijo izborili.

Atene in Šparta sta Grčijo vodili,
čeprav sistem različen sta si naredili.
Špartanski otroci so orožje držali,
še preden svoje ime so poznali.

Medtem Atenci so se učili,
kaj s politiko bi naredili,
pa so zamenjal' dost' različnih sistemov,
zato se je pojavil' dost' različnih problemov.
Ker pa Perzijci Grkov nimajo radi,
začnejo se grško-perzijski spopadi.

Čeprav Grki dobijo vojno,
razmerje med polisi ne ostane spokojno.
Zlata atenska doba vojni sledi,
takrat se demokracija rodi.

Že pa nastopi vojna druga,
ko Atene okuži kuga
in Šparta si od Perzije keš sposodi,
kar na koncu vojne v zadolžitev vodi.

Pa Filip pride in reče: Ni frke!
in čist v izi zavzame Grke.
Pol pa Aleksander Perzijo jemlje,
zato ima z'lo veliko ozemlje.

S helenistično kulturo jih poskusi okužit
in na ta način prebivalce združiti.
200 let pred tem, ko Aleksander umre,
se rimska republika začne.

Še 300 let pred tem sta Romul in Rem
zašla v en velik problem.
In zato, ker ju volkulja je rešila,
sta njej v čast mesto Rim zgradila.

Zdaj pa se vrnimo do republike Rima,
kjer patres nadzoruje, da vse štima,
najnižji sloj – plebejci – so želeli se upret,
zato zahteve moral so naštet.

Kralj Pir napade Rimljane,
ampak njegova zmaga dosti ga stane.
Ker pa Rimljani so še hot'li se borit,
so želeli Kartagino osvojiti.

Te punske vojne bile so kar tri,
v drugi pa se odločilna stvar zgodi:
medtem ko Hanibal želi čez Alpe prit,
Rimljanom uspe Kartagino osvojiti.

Rimski imperij z'lo hitro se širi,
zato se začnejo razni nemiri,
ker kmetje ostanejo brez svoje službe,
počasi izginja ta sloj družbe.

Brata Grakh želita razrešiti te težave,
senat pa poskrbi, da so odsekal' njune glave.
Marij za pravice kmetov, Sula za vpliv senata
zaradi nesoglasij v vojno se podata.

Ker Marij umre, prevlada Sula,
tako začne se prva rimska diktatura.
Že republika cesarstvo ustali,
ko Gnej Pompej Sulo nasledil.

Da pa republika bi se utrdila,
prvi triumvirat je ustanovila.
Ker pa prvi je t'ko dobro deloval,
je še drugi triumvirat nastal.

Antonij in Oktavijan zanetita vojno
in Oktavijan zavlada nad črto bojno,
senat mu nakloni najvišjo oblast,
ker mu dovoli v cesarja zrast.

Ker sistem cesarjev bil je, kot se šika,
spremeniti oblast nobenega ne mika,
na koncu pa mnogo tujih ljudstev vpade,
zato rimsko cesarstvo dokončno razpade.

Fant, ki mu vse zdrkne iz rok

Nekoč je živel fant. Bil je to fant, ki ni bil prav nič drugačen od drugih (vsaj v večini pogledov). Pravzaprav bi bil smatran za zglednega – bil je tako altruističen, kavalirski in uglajen, da so mu to vsi zavidali – če ne bi posedoval tiste ene samcate hibe, ki pa ga je razlikovala od ostalih dečkov. Pravzaprav od vsega človeštva. Fant je bil živ primer dejstva, da te lahko ena lastnost zaznamuje kot črno ovco.

Zavoljo diskretnosti fantu recimo Noel, kot kitaristu skupine Oasis. Noel je imel resen problem. Imel je smolo. Lahko bi se reklo, da ga bog ni ravno pretirano maral. To ali pa je imel še posebej dodelan smisel za humor (mogoče kombinacijo obojega). Šlo je za sledeče: sleherna stvar, ki je Noelu pomotoma – in to je treba poudariti – proti svoji volji prišla pod roke, je od tam namreč v ravni liniji zdrknila na tla.

Sprva se to sploh ne sliši tako hudo. Navsezadnje ljudem stvari vedno uhajajo iz prijema. Poglavitna razlika pa se kaže v tem, da je šlo pri Noelu za dobesedno vsako stvar. Kar koli si lahko zamisliš, je Noelu nekje in nekdej že zletelo po tleh. Tragično.

In res je bilo vredno žaloigre, zakaj Noel ni bil nikdar deležen normalnega otroštva. Sprva so zdravniki domnevali, da je počelo njegove edinstvene okvare nevrološke narave, vendar so se seveda motili. Če bi to namreč držalo, bi fantov rokopis (ko je imel svinčnik pritrjen okoli zapestja) spominjal na odčitavanje seizmografa pri potresu 5. stopnje po Richterjevi lestvici, kot je to značilno za nekatere druge posebne primerke in obolenje, ki se mu udomačeno reče jazz dlani. Pa ni bilo tako. Rokopis je bil ličen in fina motorika v polnem obratovanju.

V čem je potemtakem tičal problem? Izkazalo se je, da je bila za nadaljnje proučevanje Noelovega učinka, kot so ga kasneje poimenovali, potrebna elitna ekipa kvantnih fizikov, za katere se ve, da se na tovrstne fenomene lepijo kot klopi na hribolazce.

Njegovo hišo je nekega dne obkolila enota specialcev, ki so ga onesposobljenega premestili v testno ustanovo. Tam so omenjeni fiziki vanj drezali z volframovimi palicami z varne razdalje izza dobrega ducata centimetrov neprebojnega stekla.

Nemara se sprašujete, čemu tako radikalni ukrepi. No, izkazalo se je, da so okoli Noela zakoni fizike tako rekoč odšli na počitnice. Iz rok mu namreč niso zdrknili samo prozaični predmeti (bog ve, da je svojčas razbil svoj delež vinskih kozarcev!), temveč tudi helijevi baloni ali pa denimo neodim magnet, ki bi ga njegov dvojnik praviloma moral bodisi privlačiti navzgor bodisi ga odbijati od tal.

Če si Noelu okoli dlani ovil vrvi, je ta preperela in kot pesek v tankih pramenih zdrsela med njegovimi prsti. Verige so spontano jele rjaveti – počasi so izgubljale vso molekularno integriteto, dokler niso njihove sponke eksplodirale na vse strani. Če si mu roke oblepil s selotejpom, je adhezija lepila popustila. Kar je ostalo na tleh, je bil neuporaben prosojen trak.

Sledil je nov eksperiment. Skupina inženirjev je v rekordnih dveh mesecih detektor nevtrinov v Rusiji preobrazila v hvalevreden simulaker Mednarodne vesoljske postaje na trdnih tleh. Bila je to komora, ki je simulirala učinke mikrogravitacije, kakršne so deležni astronauti na MVP-ju. Argument za tem se je glasil: »Gotovo mu ne more nič pasti iz rok, če je vse, kar mu lahko pade, že v prostem padu.« Takrat se je to zdelo nadvse razumno.

Ugotovitve so pokazale nasprotno. Kar koli je Noelu prišlo pod roke, je najprej izgubilo hitrost in smer gibanja, nato pa odfrčalo stran s stalnim pospeškom 9,81 m/s² predano v naročje matere težnosti. Za sekundo se je prilepilo na to ali ono steno simulakra, se mirovanja naveličalo in odlebdelo dalje.

V tej točki so znanstveniki obupali. To je bilo navzkriž z vsemi zakoni termodinamike in vsak ve, da so ti brezmadežni in se nikoli ne motijo. Da, nekaj je moralo biti pošteno narobe z Noelom. To bo to. Na hitro so skupaj spicali razlago, nekaj, kar jim bo ponoči pustilo spati. Natvezli so nekaj o tem, kako za nagnjenost teles k padanju pri Noelu velja podobno kot za svetlobno hitrost – enaka je za vse opazovalce v vseh inercialnih opazovalnih sistemih oziroma če parafraziram: poslužuje se domišljivosti na ravni, kjer se ti morata prilagajati tako prostor kot čas. Odkritje je sprožilo razvoj Noelove teorije relativnosti in z njo preboj na področju teorije strun. In tako so ga poslali v popravni dom. »Naj se psihiatri ukvarjajo z njim. Mi odstopamo,« se je glasilo splošno mnenje fizikov.

Prvi dan v svojem novem bivališču je Noel spoznal dr. Tomislava Hoba, prijetnega rusobradca s toliko pegami, da bi njegov obraz z lahkoto uporabili kot zvezdno karto. S fantom se je rade volje rokoval (seveda po tem, ko si je nadel rokavice; bolje, da padejo te kot pa on) in ga vedro pobaral: »Reci, Noel, zakaj mečeš stvari po tleh?« Ko Noel ni znal odgovoriti, je sledila plejada novih vprašanj. Vsako je nesrečnika zbegalo še bolj, kot je že bil.

Sčasoma se ga je doktor naveličal maltretirati in mu je izginil izpred oči. Noel se je zvil v klobčič v kotu oblazinjene sobe, v kateri so ga po novem hranili. Ko je tako tam ležal kot kup nesreče, je po njegovem preobremenjenem umu šinila misel: Kdaj sem nazadnje videl sonce? Nato mu je zmanjkalo moči.

Naslednji dan so bila vrata njegove celice odprta. Sprehodil se je po zapuščenem hodniku in stopil na plano. Tam je zagledal nekaj nenavadnega – nebo je bilo obarvano v bleščečem odtenku neonsko rožnate barve. Noel se ni spomnil, da bi v vremenski napovedi kaj omenjali neonsko rožnato nebo, a je domneval, da je to le še ena od stvari, s katerimi se bo moral sprijazniti.

Naslednji prizor je bil še nenavadnejši od prejšnjega – tam je stopal dr. Hob in s tal poskušal pobrati svoj svinčnik. Neuspešno. Noel je nalogo opravil brez preglavic. Karte so se obrnile njemu v prid. Vprašal je psihiatra: »Recite, dr. Hob, zakaj mečete stvari po tleh?« Ko se je prepričal, da od dohtarja ne bo ne bev ne mev, je veselo odskakljal svoji svobodi naproti. Na ves glas je prepeval Live Forever in se vtem vseskozi radostno smejal. Nikoli več mu ni nič zdrknilo iz rok.

Le knjiga

Zate bila sem kakor knjiga,
ko prebereš jo, te več ne briga.
Vseeno ti je, katero izbereš,
vselej površno jo prebereš.
Sodiš jo le po platnici,
samo izgled ti je pomemben, po pravici.
Ne znaš se ji zares posvetiti,
se v njeno zgodbo poglobiti.
Z njo dolgčas si preganjaš,
a o njej nikoli sanjaš.
Za svoje trenutne potrebe jo izrabiš,
kaj kmalu nanjo za vedno pozabiš.
Če jo še kdaj zagledaš na polici,
s pogledom izogibaš se njeni platnici.
Drugo v roke zgrabiš veselo,
sam dobro veš, da njo bo isto doletelo.

Perfume (Chanel No. 5)

I hoped that you'll remember the name of my
perfume,
how I like sunsets and the colour maroon.
I hoped we'd laugh together,
that you wouldn't laugh at me
and in the bitterly cold weather
your jacket warmth would guarantee.

I hoped you'd be a gentleman always
and let me walk in first,
support me, help me open doorways,
to achieve great things down the line
as we would share and two lives combine.
I never thought you'd have to be persuaded
or noticed that the spark we had has faded.

I realise now you don't deserve
to be my moon, my starlit sky,
that I should not have felt unseen
been robbed of sweet sixteen.
It took some time to understand
I've been watering a long dead plant.
You walked ahead and dropped my hand,
denied us, then made me feel scant.
Just like that have died 3 years of romance
and if you ever come back,
I won't change my stance.

I'm going into nineteen now too,
with a mind full of thoughts
and reflections 'bout you.
Such that wipe out joy,
'cause I wasn't enough for a boy.
Now people advise me instead
to wait 'til I'm older so I can date men,
but all along in my head,
you seemed to be one of them.

Would a real man say I'm naive
when I talked about my feelings
and have insults ready up his sleeve
for when I didn't like his dealings?
At least now I know it is true
we wouldn't be soulmates,
a forever and always,
'cause I have that spark
in me that you lack.

Dismissed with your hand, a shake of your head
and a roll of your eyes when you passed me in stride,
each of these things punched a hole in my pride.
I made myself smaller, more acceptable for you;
Should I have let you be a man and let you pursue?
I took initiative so we'd talk every day;
Was I too available that way?
I treated you kindly and cared for you deeply,
when really, I should have ignored you completely.

Now I kill these thoughts,
they serve no purpose indeed,
they have made me more miserable
than your actions ever did.
Just as your kindness mistaken for courtship
your attention was raised to the power of three
in my head - here's the catch,
as I cannot blame you
for looking at my mouth.
Promises can't be broken
if they're never spoken out loud.

I don't care about money I lent
that will never be returned.
Rather I regret the time I spent
on what wasn't supposed to be earned.

Trying to convince you was my mistake,
I should have left for my own sake
and focus on my friends instead,
who knew your favourite colour's red.
Go now. Leave and never return.
I know you're a lesson I had to learn,
so I someday receive the one for me
as you weren't that – we can both agree.
It may hurt a while still,
I'm aware of it too,
you possess the great skill
of making people fall for you.

Yet the deepest cut was made
by a loving familiar blade.
How can I look into my mother's eyes
and tell the truth with no more lies,
when she says it's been a while
since she's seen your Rover,
or asks me when you're coming over?
How can I tell her I'm fine with a smile?
How do I keep my tears in a pile?

KRIZ- ANKA

GESLO: _____

VODORAVNO

2. Kaj imajo skupnega biologija, fizika, kemija in psihologija?
4. Geslo za wifi.
5. Po kom so poimenovani vugiji?
6. Priimek gazde ledinske dijaške.
10. Predmet, rezerviran za sode letnike.
12. Soba za spricanje sprostitev med poukom.
13. Sredina dejavnost za dušo in telo.

NAVPIČNO

1. Neobdelana zemlja.
3. Kabinet v drugem nadstropju.
7. Najpopularnejši prostor v času glavnega odmora.
8. Jutranji kardio v tretje nadstropje.
9. Prostor v kleti za športne podgane.
11. Številka učilnice s potencialom za Breaking bad reference.

FOTO: Tara Kličič

Kolofon

MARUŠA TOMAŽEVIČ

Urednica

IZA MUŠIČ PETKOVIČ

Ilustracije na ovitku

IZA MUŠIČ PETKOVIČ

EMA PRESEKAR

LAN VEBLE

Urejanje fotografij

Novinarji:

KARIN FORTE

LUNJA GABRIČ BRONIČ

VALENTINA GOLOB

AJŠA JAKOŠ VASLE

TINKARA KNEZ

ZOJA LARISA KUNAVAR

PIA MARIN

AJDA OSOJNIK

ANAISA STERLE LAIGNEL

NEŽA TOPLAK

LAURA VESEL-BOGATAJ

Fotografi:

SARA HALILOVIČ

TARA KLIČIČ

MANCA MAHNIČ

GAŠPER ŽNIDARŠIČ

Ilustratorka:

IZA MUŠIČ PETKOVIČ

Prelom:

IZA MUŠIČ PETKOVIČ

EMA PRESEKAR

LAN VEBLE

MOJCA LOTRIČ, prof.

Mentorici:

BOJANA PETRIN, prof.

MOJCA LOTRIČ, prof.

Jezikovni pregled:

MOJCA LOTRIČ, prof.

Pregled angleške pesmi:

IVAN PAVELŠEK, prof.

Ilustracije in fotografije so dela dijakov Gimnazije
Ledina, razen fotografij skupine Fehtarji.

Mladika, glasilo dijakov

Gimnazije Ledina

Leto 2023/24, letnik 55, številka 2

Tisk: Schwarz print

Naklada: 350 izvodov

Ljubljana, maj 2024

